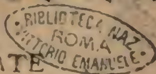
Q. D. B. V.

DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA
DE
INHIBITIONE JUDICIALI
IN
CAUSIS APPELLATIONUM
Vulgo von
Obergerichtlichen Verbott in APPELLATIONS-Sachen
QUAM
DEO PROPITIO
EX DECRETO ET AUTHORITATE
MAGNIFICI JCTORUM ORDINIS
IN CELEBERRIMA AD VARNUM ACADEMIA

SUB PRÆSIDIO

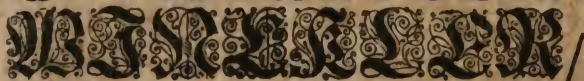
DN JOHANNIS Klein.

J. U. D. ET PANDECT. PROF. PUBL. NEC NON CONSIST. MECKLB. h. t. DIRECTORIS, HODIEq; DECANI SPECTABILIS
DN. PATRONI PRÆCEPTORIS AC HOSPITIS ÆTERNUM DEVENERANDI
PRO LICENTIA
SUMMOS IN UTROQUE JURE HONORES AC PRIVILEGIA CONSEQUENDI
PUBLICÆ VENTILATIONI SUBMITTIT

BENEDICTUS PETRUS Winckler.

LUBECENSIS
IN AUDITORIO MAJORI
HORIS ANTE ET POMERIDIANIS
AD DIEM XIX. NOV. 1696.

ROSTOCHII Literis JOH WEPPLINGII Univ. Typogr. An. 1696

VIRO
Magnifico, Nobilissimo, Consultissimo, atq; Excellentissimo Domino
DN. ANTHONIO

JCTO Consummatissimo,

ET

Reipubl. Lubecanæ Consuli
maxime merito,

Domino Parenti suo

Omni observantiæ ac pietatis cultu
Devenerando

Hasce lineas inaugurales
ceu
Devinctissimi, ob innumera, eaqve insignia in se
cumulate collata beneficia, animi indices
ea, quâ par est, veneratione
sacras esse vult
Filius ipsius obseqviosissimus
B. P. Winckler.

I. N. J. C.

PRÆFATIO.

Uanqvam communem hominum cognationem, qvam ipsa inter nos natura docente Florentino *Lib. I. Instit.* eumq; secutô gloriosissimæ memoriæ Imperatore Justinianô *in L. 3. ff. De J. & J.* constituit, nil turbet magis, qvàm si spretâ humanitatis lege, id qvis deneget alteri, quod idem sibi ab altero præstari in simili jure urget optimo; Eò tamen proh dolor! mortalium processit congenita, & in dies succrescens malitia, cumqve alterius injuriâ locupletandi impius conatus, ut non duntaxat, qvod jure alteri debent, turpiter posthabitô communis cognationis nexu, ipsi præstare tergiversentur temerè, sed & justâ ad id religiosi judicis condemnati sententiâ, temerariæ Appellationis diffugiô in multos differre annos summo sibi habeant oblectamento, omniqve studio annitantur: Qvâ impiâ Creditores suos ludificandi arte, licet qvidem non semper solvendi effugiant necessitatem, id tamen morosi hi debitores conseqvuntur sæpius, ut in optimâ cum ipsis litigantes causâ post multi temporis jacturam, innumeris litigii molestiis, pillularum instar, rectè monente Ayrero *P. I. Process. Judic. c. 2. Obs. 3. n. 4.* devoratis, defatigati, ac fortunis spoliati suis, serius reportent victricis sententiæ triumphum, litium expensis plerumqve haut æqvalem, indeqve victori onerosum magis, qvam proficuum, ut hinc hocce litigioso imprimis seculo non abs re prudentius sibi, suisqve consulere videantur Posteris ac rebus, qvi verecundâ cogitatione, ab ipso Justiniano *in L. 4. §. 1. ff. De Alienat. Jud. mut. causs.* approbatâ, lites execrantes, jus suum indiscussum relinqvere, qvam per tot litium anfractus cum irreparabili temporis ac fortunarum dispendio, non nunqvam etiam ipsius sanitatis deliqvio in judicio persequi malint, prudenter hoc svadentibus Felin: *in c. 2. pr. X De Præscript.* & Wesenb: *Vol. 1. Consil. 23. n 19.* Neq; tamen hos intra Impietatis limites notabilis morosi debitoris se continet improbitas, scilicet ut debiti nexum diffiteatur temerè, aut justâ victus sententiâ, impiæ appel-

lationis

sationis præsidiô illicita quærat subterfugia, sed & ad illum sæpius progreditur audaciæ gradum, ut judice impiis largitionibus in suas partes raptô, creditoribus iniqvâ redempti hujusce, judicis sententiâ læsis, ejusq; justiorem emendationem à Superiore per appellationem, ceu firmissimum innocentiæ ac justitiæ præsidium *c. 61. §. porro. X. de Appell.* junct. *L. 11. C. Theodos. eod.* sollicitè qværentibus, pendente licet appellationis processu, temerariis omniq; jure reprobatis Attentatis ac Innovationibus suis graviter nocere impio omnino ausu moliatur, oppidòq; glorietur, si ipse judex, qvem tempestivis omnia istiusmodi temeraria partium attentata *Inhibitionibus* antevertere oportet, ab iniq; condemnato legitimè interpositæ appellationi non tantum non defert, sed et sub prætextu Apostolorum refutatoriorum licentiosam sibi sumit licentiam, injustũ suum pronunciatum, suspensâ licet per appellationem omni sua jurisdictione, *l. 6. §. 1. ff. de his qui not. infam. l. 12. C. de R. C. Vid. infr. C. 1. §. 4.* in favorem Victoris temerè exeqvendi, Br. *ad l. pen. ff de Appell. recipiend. n. 1.* Mev. *P. 2. D. 294. v. infr. C. 1. §. 7.* parum pensi habens, improbum istiusmodi justitiæ Sacrilegum pervigilem Dei oculum ac tremebundam illam in Decretorio olim die adulteratæ à se justitiæ condemnatoriam sententiam non solum minimè effugiturum esse, sed & violatæ jurisdictionis ac Superioritatis Territorialis temerariâ rite interpositæ appellationis rejectione reum fieri, Mev. *P. 2. D. 8 n. 5.* Stryck. *in Introd. ad P. F. c. 23. n. 9.* cunctis ejuscemodi attentatis spoliorum adinstar ante omnia revocandis, Carpz. *Dec. 93. n. 13. R. J. de Ao. 1654. §.* Und wann. 59. *vid. infr. C. 1. §. 4.* effrenâq; Novantis & Attentantis libidine salutari *Inhibitionis* remedio compescendâ, qvâ sine foret profectò, ut iniqvitate judicis læsi, parum præsidii in appellatione habituri essent, unde tamen ultimum innocentiæ auxilium præstolantur. Hanc Superioris *in Caussis Appellationum justam attentatorum inhibitionem*, ceu articulum in foro utilissimum, cum datâ mihi à *Magnifico* ac *Amplissimo JCtorum Ordine* Inauguralem Dissertationem promovere conscribendi licentiâ, sub incudem Disputationis revocare sedeat animo sententia, propositum hocce meum Benevoli Lectoris candori commendo, & ab ejus humanitate, si itineri accinctus non ubivis & ex asse exspectationi satisfecero, veniam mihi stipulor polliceorqve certissimam. Deus vero felicissimo successu, qvicqvid susceptum laboris est, beet, cujus benignissimis auspiciis ad rem ipsam progredior. Sit itaq;

CAPUT I.

CAPUT I.

Exhibens

GENERALIA INHIBITIONIS IN CAUSSIS APPELLATIONUM

NHIBITIONIS vocabulum *genericè* ac *specifice* ad exemplum Adoptionis, *per L. 1. ff. de Adopt. juncto §. 1. J. eodem.* Cognationis, *per L. 4. §. 2. & L. 10. §. 2. & 4. ff. de Grad & affin & nominib. ear. juncto. §. 1. Inst. de Legit agnat. tutel.* Spadonum, *per L 129 ff. de V. S. & L. 39. §. 1. ff. de Jur. dot. junct. §. 9. J. de Adopt.* & id genus aliarum in jure obviarum vocum, cum secundum *L. 4. ff. de P. V.* plura sint negotia, quam rerum nomina, accipi, neminem in jure licet mediocriter versatum fugere posse autumo. vid. Arnold. Reyger. *in Process. judic. Disp. XI. Propos. 14.* *Accipitur vox Inhibitionis generice & specifice.*

§. 2. *In Generali significatu* sumpta *inhibitio* omnem omnino denotat prohibitionem, qvæcunque etiam illa sit, ità ut hoc in sensu *Inhibere & Prohibere* æque latè pateant, approbantibus hanc acceptationem non duntaxat Classicis Scriptoribus, qvos allegatos videris apud Quintilianum Mandosium *in Tract. De Inhibitionibus quæst 1. num. 1.* sed jure etiam nostro, tam Civili, *per L. 1. pr. ff. de Nov. oper. Nunc. L. 16. ff. de Sponsal. L 14. ff. de Usucap. Auth. Nunc inhibetur. C. de Donat. ante Nupt.* quàm Canonicô *per cap. 29 X. De Rescript, c. Cum inhibitio copulæ carnalis, 3. X. De Clandest. sponsal.* vid Arnold Reyger *d. Tr. Disp. XI. th. 14. aliique passim*; Et hocce in generaliori significatu dividitur in *Inhibitionem* LEGIS, quæ *immediate à Lege fit*, nullo accedente hominis facto, cujus exempla reperire sunt *in L fin. C De Pact. L. 8. pr. C. Ad. L. Juliam. Majest. t. t. C. Ne. fidejus. vel Mandat. dotis dentur, & t. t. X. De Reb. Eccles. non alien.* ET HOMINIS, quæ fit cooperante jure, *& mediante facto vel probitione hominis*, ejusque VEL PRIVATI, quando *In generali acceptatione omnem denotat prohibitionem. Tam apud Classicos Authores Quam in Jure Civili. Et Canonico. Dividitur in Inhibitionem Legis. Et Hominis Ejusq; vel Privati.*

qvando pars parti inhibet, ne qvid in sui præjudicium faciat, cujus exempla exhibent *L. 9. ff. Si servit. vind.* L. 11. *ff. eod.* L. 12. *ff. De Usu & Usufr. legat.* & L. 1. §. 2. *ff. De Nov. oper. nunc*: ubi etiam *privato* permittitur novum opus facienti inhibere, ne in sui præjudicium ædificet, cum hoc effectu, ut si quid posthabitâ hacce privati inhibitione factum sit, id omne via attentatorum revocari debeat: vid Robert. Lancellott. *De Attentatis P. 2. c. 10. Præfat. quæst. 2. n. 28.* Bald. *Consil. 243. Lib. 2. n. 2.* Mandosi *De Inhibit. quæst. 17. n. 3.* Ubi tamen putat, hanc inhibitionem, utpote à Lege adinventam, potius ad inhibitionem *Legis*, qvàm *Hominis* esse referendam, cui etiam adstipulatur Lancellot. *d. Tr. & loc.* De quo tamen dubito: VEL PUBLICI i. e. Judicis s. Magistratus, mediantibus Mandatis Inhibitorialibus prohibentis, ne qvid vel *in Reipublicæ, vel Privatorum præjudicium,* vel *Magistratus* etiam *contemptum* fiat, aut cœptum perficiatur: Qvæ mandata iterum respiciunt negotia vel *Extrajudicialia*, v. gr. Mandatum de inhibenda sylvarum devastatione, item de novis & insolitis vectigalibus inhibendis, nec non de inhibendis Superactionibus, Tributis, & Collectis insolitis, & de rebellibus subditis inhibendis, de qvibus vid. Mindan. *De Mandat.* vel *judicialia* & in specie *Processum*, circa qvem rectè notante Petro Friderico Mindano *in Tract. de Mandat. lib. 1. c. 27. n. 1.* quatuor sequentes potissimum notabiliores *inhibitionum* occurrunt casus: Aut enim (1.) petimus *inhibitionem Judicis Incompetentis*, aut (2) *de non impediendâ Litis persecutione*, aut (3) *De non turbando vel gravando contra latam sententiam*, aut deniq; (4) *de non attentando vel innovando post interpositam appellationem, caussâ in Appellationis instantia indecisâ adhuc pendente*; Et de hac ultima *Inhibitionis* specie, missis reliqvis omnibus cùm *judicialibus*, tùm *extrajudicialibus*, in qvantum temporis, qvâ circumscribor, angustia, & instantis peregrinationis meditatio permiserint, hisce lineis Inauguralibus tantum agere sedet animo sententia: Unde etiam præsentem Dissertationem non *De* INHIBITIONIBUS *in genere*, sed cum addito IN CAUSSIS APPELLATIONUM, inscribere placuit, quò vel ex solius *Rubri* lectione constaret, *Nigrum* circa illam tantum *Inhibitionis* speciem occupatam esse, qvâ post latam Judex Superior sententiam, pendente interpositæ Appellationis negotiô, aliqvid fieri vetat, qvô vel jurisdictio ipsius turbetur, vel jura partium lædantur.

Etiam privatus novum opus facienti hoc inhibere potest

Vel Publici.

Inhibitio Publica respicit negotia judicialia vel extrajudicialia

Circa negotia judicialia 4. potissimum occurrunt casus.

Agitur in hoc Dissertatione tantum de Publica judiciali inhibitione in Caussis Appellationum.

§. 3. Et

§. 3. Et hoc in sensu speciali describere lubet *Inhibitionem*, quod sit prohibitio Judicis Superioris, facta Judici Inferiori, vel Parti, vel Utriqve, ne interpositâ Appellatione, qvicqvam agere præsumant, aut cœptum perficiant, qvod vel in contemptum Judicis, vel partium tendat præjudicium, ipsâ naturali æqvitate subnixa. *t. t. ff. Nil. innovari Appellatione interposita.* L. 6. *ff. De Appell. recip. L. 3. C. De Appell. c. 13. vers. Si vero & 7. De Appell. in. 6.* vid Schwanem. *in Proc. Camer. P. 2. c. 3. n. 2.* Barbosa in *Thes. Loc. Comm. Lib. 9. c. 77. axiom. 2.* Lancellot. *De Attentatis P. 2. c. 20. in Præfat. n. 7.* Mandos. *De Inhib. quæst. 1. n. 3.* Mindan. *de Mandat. Lib. 2. c. 26. n. 2* Carpz. *in Differt. de Inhibit. Curiar. Provinc. Saxon. earumque processu in momentaneo possessorio Posit. 2. n. 52.* & Græven. *ad Gail. Lib. 1. Concl. 144. n. 1.* Aut juxta stylum Cameræ Imperialis; Qvod sit mandatum pœnale sine Clausula, per qvod Judici & Parti sub certa pœna præcipitur, ne qvid in Causæ per appellationẽ in Camera assumptæ præjudiciũ lite pendente attentent. vid. Guilhelm Roding. *in Pandect. Cameral. lib. 3. Tit. XI. n. 14. ubi & in sequentibus singula Descriptionis verba illustrat.*

Descriptio inhibitionis in caussis appellationum.

Alia qua stylo Camerali est conformior.

§. 4. Anteqvam vero *ad Inhibitionis in caussis Appellationum* progrediar DIVISIONES, paucis in antecessum traditam in præcedaneo §. Descriptionem explicare lubet, ex qvibus non parum lucis tota hæc materia fœnerabitur. Dixi autem (1.) Quod sit prohibitio JUDICIS in oppositione ad *Inhibitionem* LEGIS *in caussis appellationum*: Ut ut enim facilè largiar, interposita Appellatione ita statim Judicis Inferioris IPSO JURE ligari manus, ut, cum Appellatio non duntaxat sit remedium *Cognitionis Devolutivum*, sed *Executionis* etiam *suspensivum*, juxta *L. 6. § 1. ff. De his qui not. infam. L. 11. C. De R. C. L. 32. §. 3. C. De Appell. & L. 1. §. fin. ff. Ad SCt. Turpilian ibiq;* Brunnem. *Jung* Felin. *in C. Quoniam contra. 12. n. 19.* Anton. Faber. *in C. Lib. 4. Tit. 14. Def. 7 n 2* Wassenbach. *in Comment. ff. ad Tit. de Appell. th. 2. &* Peretz. *in Cod. eod. Tit. n. 41.* si Judex *à quo* interpositâ tantum appellatione, in caussa, in qva & qvatenus provocatum est, contra appellantem ulterius procedere, & dictam á se sententiam temerè exeqvi conetur, Attentatum etiam ante emanatam à Judice ad

Explicatio Descriptionis

Quanam sit legalis inhibitio in caussis Appellationum.

Interpositâ appellatione, etiam ante emanatam à Judice Appellationis inhibitionem Judex à

quo ipso jure prohibetur, quicquam innovare.

ad quem Inhibitionem, IPSO JURE committat. *l. t ff Nil pendent. Appell. inno 7. & c 7. X, de Appell. in 6.* Vera P. 1. *Dec.* 34. Petr. Rebuff. *in Const. Regn Tract. de Appell. art* 16. *Gloss.* 1 Brunnem. *in Proc. Civ c.* 28 *n* 77 Stryk. *in Introd, ad Prax. For. c* 23. §. 15. Robert. Maranta *in Spec. P. 6. c. Re de conspicitur citatio Tit. De Citat. n.* 33. adinst r spolii, cujus judex attentans reus censetur, *vid. omnino* Carpz. *Dec.* 93. *n.* 13 *inibique allegati*, statim & absque omni mora revocandum L *un. ff. Nil innovari appel pendentes N n solum, 7. X. de Appell in* 6. Gail. 1. *obs.* 144. *n* 2. *& obs.* 146. *n.* 1. *ibique all g. Ddres. Jung.* Mynsing *Cent.* 1 *Obs.* 16. *& Cent.* 3. *obs.* 33. *&* 34. & Blum. *in Process. Camer. Tit.* 52 *n.* 3. *&* 20. Ut hinc, cum appellans per interpositam appellationem à judicis inferioris Jurisdictione, ut incompetentis, statim eximatur, Blumius *d. Tr. Tit.* 54. *n* 1. Lancellott. *de Attent. P.* 2. *c.* 12. *Lim.* *n.* 1. *inibique allegati.* Superioris Judicis inhibitione *opus* haut esse videri possit, sicuti & ex Tilemanno de Benign. *Cent.* 1. *obs. supplic.* 56 in Camerâ Imperiali in caussa N. contra A. zu Bamberg ea propter petitam inhibitionem, ut superfluam, fuisse denegatam observavit Guilhelmus Roding *in Pandect. Cameral. Lib.* 3. Tit *XI.* §. 9. Qvia tamen hactenus dicta (1.) tantum procedunt in Appellatione *à Definitiva*, ceu post cujus solam interpositionem Judici *à quo* citra Superioris etiam inhibitionem *ipso jure* inhibetur, qvicqvam in partis appellantis præjudicium moliri, aut qvoqve modo attentare, Tileman de Benign. *obs. supplic. Cent.* 1. *obs.* 56. Roding. *in Pandect. Cameral. L.* 3. Tit. *XI.* §. 8. *in Not.* Gylmann. L. 2. *Rec judi. Camer. Decis.* 42. *in Dub. De appellat. n.* 62. Necnon (2.) *in* appellatione *ab Interlocutoria vim definitivæ habente*, ceu quæ secundum naturam appellationis à definitiva regulatur O·C. *Part.* 2. *Tit.* 29. §. illud so 3. *& P.* 3. *Tit.* 31. 3. uo aber. 11. Gail. 1. *obs.* 130. *n.* 5. Brunnem. *in Proc. civ. c.* 18. *n.* 8. *&* Lancellot *de attentat.* P. 2. 12. *Limi.* 1. *n.* 57. *& seqq.* Schwanem *Pr. Cam* L. 1. c. 5 *n.* 5. In qva utrâqve tamen ad id utilis est *Superioris inhibitio*, ut non duntaxat judicem Inferiorem & Appellatum magis arctet, qvippe quam ceu præceptum pœnæ comminatione, præprimis in Camera, (in qva referente Rodingo. *sæpius alleg Tr Tit, XI* Lib. 3. §. 4. *in Not.* nunqvam inhibitio emanare solet absqve annexa certarum marcarum puri auri pœnâ. jung. Blum *in Proc. Cam. Tit.* 54. *n* 2. *seq.*) armatum, reverenter habere debent,

Per interpositam Appellationem appellans à Jurisdictione Judicis Inferioris statim eximitur.

An Inhibitione Superioris in Caussis Appellationum sit opus? In Appellatione à Sententia Definitiva.

Et interlocutoria vim Definitivæ habente, Iudicis à quo manus ipso jure constringuntur.

Ad quid Inutroq casu tamen utilis sit Superioris Inhibitio?

nisi

nisi pœnam inhibitioni annexam incurrere malint, sed & in revocandis attentatis hunc insignem operatur effectum, ut Judice vel parte aliqvid post *intimatam Inhibitionem* innovantibus, vel temerè attentantibus, istiusmodi attentata, modò notoria fuerint, aut *incontinenti probabilia*, per viam *mandatorum extra judicialium* revocentur *O. C. P. 3. Tit. 31. §.* So mit 12. & *seq.* & *Noviss. Imp. Recess. de Anno* 1654. §. Und wann gegen die außgelassene. 59. cum contrà *ante emissam vel insinuatam inhibitionem*. Judice vel parte Appellata aliqvid in præjudicium Appellantis molientibus, illud non nisi *judicialiter* præviâ Judicis Superioris *in scriptis* imploratione, *praecisè per sententiam*, minime verò per *mandata extrajudicialia* revocetur. Vid omnino Roding. *d. l. Lib. 3. Tit. XI. n. 9. in Not.* Ea vero (3) omnia in appellatione *à mera interlocutoria* secus se habent, utpote quæ non ante suspendit Judicis *à quo* jurisdictionem, ut ulterius procedere neqveat, in caussa, à qvo provocatum est, nisi postqvam ipsi *inhibitio* à Judice Superiore facta, legitimè sit insinuata. *per c. 7. X, de Appell. in 6.* Maranta P. *6. Actu 2. n. 162. Zæsius. ad Tit. Nil novand. appell. interpos. n. 8.* Brunnem. *in proc. civ. c. 28. n. 80.* Lancellot. *de Attent. P. 2, c. 12. Limit. 1.* Camill Borell. *Tom. 2. Dec 35. n. 131.* Roding. *d. Tr. L. 3. T. XI. n. 8. in Not.* Gylm. *L. 2 Dec. Cam. 42. in dubiis circa Appellationes n. 86. seq.* Usqve adeò, ut subseqvens Superioris Inhibitio ad ea non pertineat, quæ post appellationem ab interlocutoria *ante* vel *intra decretam & insinuatam inhibitionem* facta sunt. Barbosa *in Thes. Loc. Comm. L. 9. c. 78. ax. 4.* Zigler. *ad Inst. Jur. Can. p. mihi 883.* Petr. Frideric. Mindanus *de Mandat. L. 2. c. 26, §. 6. n. 15. ibiq; allegati*: Ubi in seqventibus addit: Imò ne ad illa quidem pertinere subsecutam *inhibitionem*, qvæ eo ipso Die, Hora & Puncto temporis facta sunt, quo *inhibitio* est præsentata, concurrente simul ejusdem insinuatione, & contraventione. vid. Mandos: *de Inhibit. quæst. 81. per tot.* Hinc *inhibitione* Judicis in Appellationibus *à simplici interlocotoria* necessariâ, in appellatione vero á *definitiva*, vel *interlocutoria mixta* utili existente, non perperam in definitione dixi: *Inhibitionem in caussis Appellationem* esse prohibitionem JUDICIS.

Per Appellationem à mera Interlocutoria Judici à quo ita manus non ligantur, ut ulterius ante emissam & sibi intimatam inhibitionem procedere non possit.

Judicis Superioris Inhibitio in Appell. ab interl. ad illa non pertinet, qua ante vel intra decretam & insinuatam inhibitionem facta sunt. Imo ne ad illa quidem, qua eo ipso die, horâ, & puncto temporis facta sunt, quo inhibitio est praesentata.

Inhibitio Judicis in Appell. ab Interlocatoria simplici est necessaria, in appell. verò à definitiva vel interloc. mixta est utilis.

Potest etiam Judex à quo Partibus inhibere.

§. 5. Dixi (11) SUPERIORIS: Quanquam enim & *inferior Judex* primæ scilicet instantiæ partibus inhibere possit, qvò minus post interpositam appellationem aliqvid in præjudicium litis ad Judicem Superiorem devolutæ faciant, *vid.* Mandos. *de Inhibit. q.* 18. *ibique alleg.* & Mindan. *de Mandat Lib.* 2 *c.* 27. §. 3. *n* 7.

Ratio.

Cùm qvoad illa, qvæ ad faciliorem caussæ Appellationis exitum tendunt, inferioris Judicis jurisdictio minime per interpositam appellationem sit suspensa, *c. Cum teneamus & ibi,* Fran *in.* 2. *Notabil. de Appellat.* Herculan. *De Attent. c.* 18. *n.* 10.. Scaccia. *De Appellat. q.* 3. *n.* 34. Roding. *sæpius alleg. Tr.* L. 3. *c. XI*, §. 4 *in Not. ad verb. Præjudicium.* Hac duntaxat eidem obstiturâ, ne sententiam executioni mandet, non verò, ne partes coerceat, & *inhibendo* jus sartum tectum conservet; Unde infert Mandosius *d. l.* Judicem *à quo* rectè inhibere posse, ne asserti conjuges pendente appellatione matrimonium cum alia consumment, & Mindanus *supr. alleg. loco*: Posse judicem *à quo* etiam post interpositam appellationem inhibere, & inhibendo providere, ne qvis in sua possessione turbetur. *Vid.* Aug. Bero. *L.* 2. *Consil.* 48. *n.* 2.

Exemplum 1.

Exemplum 2.

Qvia tamen hic describere lubuit, illam in caussis Appellationum *inhibitionem*, quæ tam *judicem Inferiorem*, quam *Partem appellatam* ab omni post interpositam appellationem attento arcet, ipsiqve appellanti non minus contra temeraria *Judicis*, qvam *partis* conamina jus suum illibatum conservat, ideo non incongrue in Descriptione Judicis SUPERIORIS tantum mentionem esse factam arbitror.

Cur ergo in Descriptione Judicis tantum Superioris sit facta mentio, ejus hic datur ratio.

§ 6. Dixi Judici INFERIORI vel PARTI, vel UTRIQVE. Cum enim appellanti vel à *solo Judice*, plus justò affectibus lenocinante, proq; illorum libidine ad executionem iniqvæ à se dictæ sententiæ advolante, vel ab *Appellato solo*, temerariis suis attentatis sententiam futuram elusoriam reddere impiè conante, vel *ab Utroque simul* contra legum præscripta ad ulteriora, pendente Appellatione, progredientibus non leve immineat præjudicium, in tempore utiqve contra omnium horum attentata Judicis Superioris *maturâ inhibitione* ipsi subveniendum est, ne post vulneratam caussam remedium qværere opus habeat: Et licet regulariter inhibitiones contra *judicem & Partes* simul dirigantur, Roding *in Pand. Cam. L.* 3. *Tit. XI.* §. 4. *in Not.*

Cur in Descriptione dictum sit: Judici Inferiori, vel Parti vel Utriq.

not, tamen aliqvando *Judici* tantum, & *non Parti*, vel *contrà*, inhiberi posse, recte docet Lancellot. P. 2. c. 20. *ampl.* 19. *n.* 1. & 2.

§. 7. Dixi (IV.) Ne INTERPOSITA APPELLATIONE. Est enim *per supra*, §. 4. *b. c. notata*, hic interpositæ Appellationis a Definitiva & Interlocutoria mixta effectus, ut non duntaxat virtute sua naturali ulteriorem caussæ cognitionem, suspensâ citra Superioris judicis inhibitionem, omni Inferioris jurisdictione, ad Superiorem devolvet, vid. Mev. P. 8. *Dec.* 287. *n.* 1. P. 4. *Dec.* 382. & P. 1. *D.* 51 *n.* 2. ita, ut cum jus devolutionis sit de Summis Regalibus ac Superioritatis effectus, Rebuff. *in Constl. Regn. Tit. de Appell. n.* 6. Covarruv. Pract. ... *c.* 4. *n* 6. Gail. *de ar. obs.* c 7. *n.* 14. ne quidem Inferiori liceat appellationem interpositam regulariter non recipere, Stryck. *in Introduct. ad Prax. For. c.* 23 §. 9 Mev. P. 2. *D.* 8. *n.* 5. vel datis refutatoriis ad executionem properare, Brunnem. *ad L. pen. ff. De appell. recip. n.* 1. & *ad L. unic. ff. Nil. innov. appel. pend. n* 14 Mev. P. 5. *Dec.* 305. & P. 2. *Dec.* 294. Sed præprimis tum judici à qvo liget manus, qvando actualis Judicis Superioris accessit inhibitio, id efficiens, ut omnia post illam in præjudicium partis appellantis gesta, ad illum statum revocanda sint, in qvo lis fuit tempore attentatorum: Ut ut autem Judicis Superioris *inhibitio* id operetur, ut, qvicqvid vel judex à qvo, vel pars appellata post *emanatam in* appellantis præjudicium molitur *inhibitionem*, attentatum dicatur, non tamen opinandum est, intra decendium à dicta sententia, & ante interpositam Appellationem integrum esse Judici, aut parti, sine metu revocationis qvicqvam innovare: Sicuti enim post interpositam appellationem nihil est innovandum, ita nec pendente tempore ad appellandum à jure indulto, Cum, ut jus alicui non est aufferendum, ita nec spes: Unde, quod ante Appellationem à *Definitiva* intra decem dies medio tempore innovatum est, appellatione postea interposita, æqve per Judicem Appellationis reparari debet, ac si post interpositam demum Appellationem, aut *inhibitionem* innovatum sit, *Vid.* Zoesius *ad ff. Tit. Nil. in nov. appell. pendente n.* 8. *in fin.*

Appellatio habet (1.) effectum Cognitionis Devolutivum (2.) Executionis suspensivum.

Jus Devolutionis est Effectus Superioritatis Territorialis

Tenetur Judex Inferior regulariter Appellationem interpositam recipere

Judex delationem denegare nequit sub prætextu apostolorum refutatoriorum.

De Effectu Judicialis Inhibitionis à Superiori facta obiter hic agitur.

Intra decendium à dicta sententia & ante interpositam appellationem Judici nil attentare licet.

Ratio.

Judex Appellationis æq. revocare debet, quod innovatum est ante appellationem, currente fatali Appellationis, ac quod post interpositam Appellationem aut Inhibitionem est attentatum.

Judex Inferior lædit Jurisdictionem judicis Superioris & jus Partis, tam, si post interpositam Appellationem aliquid novi demum moliatur, quàm si cœptum perficere conetur.

§. 8. Dixi (V.) QVICQVAM AGERE PRÆSUMANT, VEL COEPTUM PERFICIANT: Utroqve enim modo in futurum lædere potest Judex Inferior judicis Superioris Jurisdictionem, & jus Partis, sive post interpositam Appellationem aliqvid novi demum moliatur, sive qvod jam tum temerè cœpit, conetur perficere: Ad præterita enim proprie inhibitio non pertinet, Mandol. *de Inhib. quæst.* 22 & 70. *n.* 2. Reyger *in Process. Judic. Disp. XI. Tit.* 20. *lit.B.* Wesenbec. *in Parat. Tit. Nil. innov. appell. pend.* sed futura respicit, conservans tantum jura partium in illo statu, in qvo sunt, cum emanat. Lancellott. *De Attentat. P.* 2. *c.* 20. *in Præfat, q.* 1. *n,* 12. Lanfranc. *in Rep. c. quoniam. Verb- Appell. n.* 67. & 69. *De Probat.* König *in Process.* P. 2. *c.* 125. *Rubr* von *Attentaten*, §. Aber von dem bey Urtheil / *verb.* Sonst wo die Verbietung. Mandos *d. l. q.* 22. *in fin.* Hinc, si attentetur, anteqvam *inhibitio* insinuetur, caussa tantum in puncto *Attentatorum* esse dicitur, sed *post inhibitionem* insinuatam dicitur esse in puncto *inhibitionis*, Blum. *in Proc. Camer. Tit,* 52. *n* 27. *ibidq; alleg.* Gylmann.

Per attentatum post interpositam Appellationem Judicis Superioris authoritas & Jurisdictio contemptui habetur.

§. 9. Dixi (VI.) QVOD VEL IN CONTEMPTUM JUDICIS &c. Cum enim ab ipso Interpositæ Appellationis momento, juxta supra tamen §. 6. traditam distinctionem, omnis ulterior caussæ cognitio ad judicem Appellationis devolvatur, adeo, ut qvod *præsentem* Judicii *statum* attinet, appellatio planè exstinguere pronunciatum, *vid.* Brunnem. *ad L.* 1. § *fin. n.* 10. *ff. ad Senatus consult. Turpilian*: Judicemqve *à quo* incompetentem facere videatur, Gail 1 Obs 144. *n,* 2. *ibique alleg.* non potest non ulterior Judicis in Caussa processus, Superioris parere contemptum, in cujus involare temere jurisdictionem dicitur, qvi non attentò, ipsi soli caussæ per interpositam Appellationem ad ipsius tribunal devolûtæ, competere cognitionem, nihilominus spretà ejus authoritate, dictam à se sententiam exeqvi properat. Lancellot. *De Attent* P. 2 *c.* 20. *Præf. quis n.* 10. Perez *d. C. Tit. De Appell. n.* 44. *seq.* Zoes. *ad ff. Nil nor. appell. pend. n.* 10 Gail. 1. *Obs.* 146. *n.* 7. *ibique alleg. Ddres. Vid. formula Inhibitionis Cameralis in fin h. c,* 1.

§. 10.

§. 10. Dixi (VII.) VEL PARTIUM TENDAT PRÆJUDICIUM. Ad illud enim potissimum avertendum salutare adinventum est *Inhibitionis* auxilium, cum ceteroqvin parum præsidii habiturus esset Appellans in aditione Judicis Superioris, si Inferiori Judici, aut Parti interim attentando pro lubitu liceret, deteriorem reddere Appellantis conditionem, aut difficiliorem facere appellationis exitum. Ubi ergo Partium cessat præjudicium, ibi, qvod per attentatum fit, confirmari potest à Judice Superiore, licet illud, qva tenus est attentatum, recte revocetur; qvod probat Brunnem. *ad L. un. ff. Nil. novand appell. pend. in fin ex* Mev. P. *3. Dec.* 211. exemplo locatarum ædium, de quarum venditione & retractû lis agebatur coram Tribunali Wismariensi, qvas, qvi illas non possidebat, pendente Appellatione *utiliter* locaverat, q. c. hæc locatio, qvia non tendebat *in litis præjudicium*, *sed Partium commodum*, á Judice Superiore approbata, qvoad Locantem verò, qvà attentatum, revocata est.

Ad avertendum Partium præjudicium potissimum adinventum est Inhibitionis remediū. Ratio. Ubi partium cessat præjudicium, potest superior attentatum confirmare, licet illud, quatenus est attentatum, recte revocetur. Exemplum est in ædibus pendente appellatione ab illo utiliter locatis qui illas non possidebat.

§. 11. *Infertur* ex his. I. Si non contra Appellantem, sed TERTIUM attentetur, hunc mandatum attentati revocatorium petere non posse, sed teneri ab ipso gravamine appellare; qvod exemplo fidejussorum, caussâ qvoad debitores principales ad Cameram devolutâ, Judice, pendente Appellationis Processu, contra fidejussores procedente, ab hanc sententia & processu executionis appellantium probat Blum. *in* Proc. *Cam. Tit.* 52. *n.* 28. ibiqve præjudicio Camerali illustrat.

TERTIUS, *si contra ipsum attentetur, ab ipso gravamine debet appellare. Exemplum.*

§. 12 *Infertur*. II. TERTIUM, qvi in lite non fuit, non dici attentare, *c. 3. §. in alium X. de Appell. in 6.* Gail. 1. *Obs.* 144. *n.* 9. *ibique alleg. Ddres.* & 1. *Obs.* 72. *n.* 1. 6 Ubi docet. Contra Tertium pendente appellatione aliqvid innovantem, *Inhibitionem* non esse decernendam, cum res inter aliòs acta *Tertio* non præjudicet *t. t. C. Res inter al. act.* Neqve adversus illum per viam revocandorum attentatorum, sed ordinariam coram ordinario Judice esse procedendum. Peretz *ad C. Tit. De Appell n.* 44. *in fin. jung.* Marant P. *6. a.* 2. *n.* 163. & Blum. *Process. Camer. Tit.* 51. *n.* 12. *Aliique à* Gailio. *d. Obs.* 72 *n.* 6. *alleg. Conf.* Mindan. d. *Tr. L.* 2. *c.* 27. §. 4. *n* 10.

Nec TERTIUS potest attentare. *Unde contra illum non est decernenda Inhibitio.*

Quicquid tendit ad faciliorem Appellationis exitum, etiā inferior pendente appellatione, rectè facit. Inhibitio prohibet tantum illa, quæ facti sunt, non verò, quæ sunt juris

§. 13. *Infertur.* III. Omne illud, qvod Inferior etiam post *interpositam Appellationem & insinuatam Inhibitionem facit in faciliorem Appellationis exitum*, pro attentato non haberi; cum hoc non faciat in appellantis præjudicium, sed jure permittente, *Vid. dict. a. h. c. §. 5.* Inhibitione tantum prohibente illa, qvæ *facti*, non qvæ *juris* sunt. Oldrad. *Consil.* 136. *n.* 12. Roding *in Pandect. Camer. L.* 3. *Tit. XI. n* 4. *in Not. ubi in hanc sententiam etiam allegat* Cardinalem Tusch. *Tom.* 4. *Concl. Pract.* 140. *n.* 1. Exqve hâc regula porrò concludit: Judicem â qvo, non obstante *generali inhibitione* posse ad instantiam victoris describere fructus, examinare testes ad perpetuam rei memoriam, Mev. P. 4. *Dec.* 160. Brunnem *ad L. Un. ff. Nil innov. appell interp. n* 10. Rutger. Ruland. *De Commiss. c.* 2. *n.* 11. Debitorem appellantem, de fugâ non leviter suspectum, capere & præviis justis Dilapidationis indiciis, rem ipsam & frúctus seqvestrare, omnibus hisce actibus *ad faciliorem Appellationis exitum* tendentibus. Conf. Scacc *De Appellation. quæst.* 3. *n.* 26. 28. 31. & 34. Lancellot. *De Attent.* P. 2. *c.* 20. *Limit.* 4. & *c.* 12. *in* 4. *Lim. pr.* Q. Mandol. *De Inhibit. quæst.* 34. *n.* 3. & *q.* 58. *n.* 3.

Judex à quo, non obstante generali inhibitione, potest describere fructus, examinare testes ad perpetuam rei memoriam, debitorem appellantem de fugâ suspectum capere, & rem ipsam cum fructibus seqvestrare, justis dilapidationis indiciis præviis

§. 14. *Infertur* (IV) Nec omnia, qvæ pars appellata etiam *post inhibitionem* facit, modò *jure faciat permittente*, attentati notam incurrere, cum suo jure utens nemini faciat injuriam, *L.* 55. *ff. De R. J. L.* 1. §. 12. *ff. De Aqu. & Aq. pluv. arc.* Hinc non attentat, qvi possessionem continuat, Lancell. *De Attent.* P. 2. *c.* 4. *Limit* 1. *per tot.* Brunn. *ad L. Un ff. Nil innov. appell. interposs. n.* 19. Mev. P. 1. *Dec.* 47. & §. 5 *Dec.* 101. Ubi illud præjudicio Tribunalis Wismariensis in Caussa Bernd Lampen pendente appellatione â Pannicidio non desistente, contra die Gewandschneider in Wismar comprobat. *jung.* Klock *Vol.* 1. *Cons.* 4. *n.* 6. Unde hoc, & simili casu non *Inhibitiones*, sed *Tuitoria*, cognitâ caussa, pro possessione partis emanare posse docet Brunn *all. loc.* cum pro attentato haberi non debeat, qvod pro defendenda qvis possessione facit. Mev. P. 2. *Dec.* 58. & Brunn. *d. l.* Conf Roding. *Tr. L.* 3. *c. XI.* §. 4. *in Not* Ubi subjicit: Nec hunc videri attentare, qvi objectas ab adversario ædibus, in qvarum ille posses-sione

Non omnia, quæ pars appellata post inhibitionem facit, attentati vitium incurrunt.

Non attentat, qui possessionem continuat.

Exemplum & Præjudicium.

Non attentat, qui objectas ædibus, in quarum ipse possessione est, ab adversario seras effringit.

sione est, seras effringit, Vid. Anton. Fabrum *in C. Rer. jud. L. 1. Tit. 10. Def. 11. per tot* Gylm. *Rer jud. Cam. Lib. 2. Dec. 43. in Decis. Summariis in fin. adjectis in pr.* Et posse sine vitio attentati *civiliter* duntaxat possidentem, *post inhibitionem* apprehendere possessionem *naturalem*, cum possessionem suam saltem continuare dicatur, infert ex inibi allegato Cardinali Tuschio. *Tom. 4. Pract. Concl.* 140. *n.* 1. Roding. *in Pand. Cam. d. l.*

Qui possidens rē civiliter, post inhibitionem illam naturaliter apprehendit, nō attentat

§. 15 Dixi (VIII.) *Ipsâ* ÆQVITATE NATURALI *subnixa.* Hæc enim oppidò commendat salutare *Inhibitionis* remedium & sicuti fundamentum est Appellationis non temerariæ, in *præsidium innocentiæ*, omnibus injustâ judicis iniqvi sententiâ læsis, adinventæ, *per c. 61. §. porro. &c. De Appellat.* Ita ad defensionem innocentiæ unicè collineat Superioris Inhibitio: Ut hinc Utrumqve & *Appellationis*, qvæqve hanc facilitat, *Inhibitionis* auxilium, æqvissimô defensionis, ipso naturali jure ubiqve approbatæ, favore subnixum, imploranti Superioris Judicis opem eò minus sit denegandum, qvò magis vel *ex officio* impia novantium attentata, ipsam Legem, talia prohibentem offendentia, parte etiam non petente, revocanda esse censet Blumius in *Proc. Camer. Tit. 52* §. 13. Gail 1. *Obs.* 146 *n.* 7. *ibique allegati Dd.* Eò, qvod per istiusmodi attentata plus *Judex*, qvàm *Pars* offendatur, Lexq; prohibens, pendente Appellatione qvicqvàm innovari, insigniter eludatur: Ubi & præjudicium Camerale subnectit.

Inhibitio in Caussis Appellationum ipsa nititur naturali æquitate.

Judex Superior regulariter denegare nequit Inhibitionem.

Attentata Officio debet revocari.

Ratio.

§. 16. DIVIDITUR *Inhibitio in Caussis* Appellationum I. In GENERALEM, qvà *generaliter* interdicitur, ne qvid fiet in præjudicium appellationis, hâc formulâ: So befehlen wir Euch hiemit ernstlich / das Ihr in dieser Sachen / ferner nicht verfahret / urtheilet noch exeqviret / sondern dieselbe für uns ihren gebührlichen Austrag und Erörterung nehmen lasset. vid. Joh. Emeric. â Rosbach. *in Proc. Judic. Civ. Tit. 75. n. 10. junq. formula Inhibitionis in fine hujus capitis subjecta.* Et SPECIALEM, qva hoc vel illud inspecie interdicitur v. gr. So befehlen wir Euch hiemit ernstlich und wollen / das Ihr Euch der angemasten Verkauffung des *quæstionirten* Hauses gänzlich / biß zur rechtlichen Austrag dieser / vor unsern Hoff-Gericht in unentschiedenen Rechten hangenden Sache / enthalten sollet.

Inhibitio Dividitur (1.) In GENERALEM Cujus formula traditur.

Et SPECIALEM. Cujus Formula exhibetur.

Inhibitio Generalis in Camera est Usitatior.

illam in Camerâ usitatissimam, hanc verò rariorem esse, docet Rodingus *in Pandect. Camer. L. 1. Tit. XI. §. 5. in Not. p. mihi* 544 Ubi tamen subjicit: Aliqvando evenire, ut, si à sententiâ, varia capita habente appelletur, appellatione in totum receptâ, non nisi ad certum qvoddam caput sententiæ *inhibitio* decernatur, qvæ tum rectè *Specialis* audit. qvorsum pertinet præjudicium Camerale, qvod *Idë d. l.* exhibet in caussa Bockeleinb contr. die *J.* I deß Helmischen Regierung den 2. April. 1652. Ubi ita decretum. Ist die gebetene Inhibitio, so viel den halben Zehenden zu Upsidde betrifft/erkandt &c.

Aliquando tamen & specialis decernitur.

Inhibitio Dividitur (2) In JUDICIALEM & EXTRAJUDICIALEM
Utriusq; differentia ratione Cameræ sistitur.
Cautius agit, qui in Camera extrajudicialem Inhibitionem impetrare tentat.

§. 17. Dividitur II. *Inhibitio* in JUDICIALEM, qvæ cum caussæ cognitione in judicio emanat, & EXTRAJUDICIALEM, qvæ citra telam judicii extrajudicialiter decernitur. Qvarum *illa* juxta Stylum Cameræ *sententiam*; *Hæc* verò *Decretum* tantum reqvirit. Vid. Roding *d. l. p. mihi* 545. Ubi notanter subjicit: Qvia ultimus modus expeditior est, semper supplicantem tentare debere, an extrajudicialiter inhibitionem impetrare possit, nec solere ante ad judicium deflectere, nisi eò remittatur.

Dividitur Inhibitio (3.) in TACITAM
Solet aliquando litteris injunctis Informatoriis Clausula Inhibitoria expresse annecti.
Exemplum ejus.
Et EXPRESSAM

§. 18. Dividitur III. *Inhibitio* In TACITAM, qvæ Injunctis Litteris informatoriis, vulgò dehm Bericht-Schreiben/inesse creditur, ne, qvousqve informetur Superior, ulterius procedatur; qvanqvam aliqvando inhibitoria Clausula illis expresse annecti soleat, uti videre est ex præjudicio Camerali, de 12. Nov. 1657. qvod exhibet Roding. *in Pand. Cam d l p.* 545. his verbis: Sondern soll Burgermeister und Rath der Stadt Cöln/ ihren nachmahligen Bericht vor Vollenstreckung anbefohlener *Execution*, innerhalb 4 Wochen einschicken. Et EXPRESSAM, qvando expressis verbis & in Camera, tantum scriptis, Roding. *d. l.* 545. *judici* vel *parti*, ne qvid attentent, interdicitur.

Dividitur (4.) Inhibitio in SIMPLICEM. Hæc extra Cameram regulariter sine comminatione pœna pecuniaria solet decerni, Secus ac in Camera. Et ARCTIOREM

§ 19. Dividitur VI. *Inhibitio* in SIMPLICEM, quæ *extra Cameram* regulariter primò *sine comminatione pœnæ pecuniariæ*, in *Camera verò cum comminatione pœnæ pecuniariæ* & qvidem 10. marcarum auri puri, pro dimidiâ parte Fisco Cæsareo, pro altera verò dimidia appellanti applicandæ, secundum stylum ita receptum fieri solet, *vid. Form. Inhib. Camer. in fin. h. c.* Et ARCTIOREM, quæ fit

fit *extra Cameram, ſub pœnâ pecuniaria arbitrariâ*, in Camerâ ſub pœnâ *Banni* & quidem *junctâ Citatione* ad videndum ſe incidiſſe in pœnam Simplicis citationis vel allegandas cauſſas, qvare talis declaratio fieri non debeat; in qvo utroqve à Simplici differt. Vid. Roding. *(e)jus* *All. Tr. D. 3. Tit.* XI. *§. 7. in Not.* *p.* 546 & Jac. Blum. *d. Tit.* 54. *n.* 2. & 4. Ubi adjicit & *Tertiam* ſpeciem, nempe ULTERIOREM, qvam mediam in Camera conſtituit inter *Simplicem* & *Arctiorem*, & locum ſortiri ſtatuit, ſi *ſimplici* inſinuatæ inhibitioni ſit contraventum, ita, ut tùm pœna aggravetur & plerumque 15. marcarum puri auri ſtatuatur, & ſi ne huic quidem pareatur, ut tùm ad *arctiorem* & *Banni comminationem* demum procedatur.

quæ Extra Cameram fit ſub pœna pecun. arbitraria, in Camera verò, ſub pœna Banni, junctâ Citatione, ſe incidiſſe &c.

Addunt Alij ULTERIOREM

Quando huic locus ſit.

§. 20. Dividitur V. in CANONICAM, qvam dicunt, qvæ fit prævià citatione & cauſſæ cognitione. Cavarrav. *Pract. quæſt. c.* 24. *n.* 3. Marant. *in Specul. in* 3. *P. Sextæ partis principalis. q.* 2. *n.* 196. Lancell. *De Attent. P.* 2. *c* 20. *Limit.* 1. *n.* 6. *ibique alleg.* & NON CANONICAM, quæ fit ſine cauſſæ cognitione & partis citatione. Lancell. *d. l. n.* 5. Vel, qvæ contra jus, aut intuitu frivolæ appellationis, aut ubi aliâs de nullitate appellationis conſtat, decernitur, de qva diviſione & ejus effectu agens pluribus conſuli poteſt Lancellot. *d l n.* 9. & *ibique. all. Ddres.*

Dividitur Inhibitio (5) in CANONICAM.

Et NON-CANONICAM.

§. fin. Sed miſſis *Diviſionibus* ac *Generalibus* circa materiam Inhibitionis in Cauſſis Appellationum, ad COMPETENTIAM JUDICIS INHIBENTIS, tam ratione PERSONARUM, qvibus inhibetur, de qvibus agam CAPITE SEQVENTI II. qvam CAUSSARUM, in qvibus *Inhibitio* locum ſortitur, circa, qvas occupabitur CAPUT III. necnon ad EFFECTUS INHIBITIONIS, qvos ſiſtet CAPUT IV. Ejusqve CONTRARIA, qvæ ſummatim tanget CAPUT. V. progredior, pro illuſtranda hac materià coronidis loco formulam *Inhibitionis* in Camera uſitatæ in *Cauſis Appellationum* ſubjiciens, ſicuti conceptis eandem verbis exhibet Chriſtian Gaſtel. *in Spec. Jur. Univerſ. Cap.* 32 *pag. mihi* 721. *n.* 61.

Tranſitus ad Capita ſequentia, illorumque diſtributio exhibetur.

Wir Leopold. von Gottes Gnaden Römiſcher Käyſer/zu allen Zeiten mehrer des Reichs/in Germanien/&c. Embieten dem Hochgebohrnen N; Unſern lieben Oheimb/Churfürſten/auch unſern und des Reichs getreuen N. Zeu-

Formula Inhibitionis Cameralis in Cauſſis Appellationum.

Zentrichtern der N. Zent zu N. Unsere Gnad und alles guts. Hochgebohrner lieber Oheimb und Churfürst / auch lieben getreuen / sich hat der Ehrwürdig. N. Bischoff zu N. Unser Fürst und lieber Andächtiger von der Urtheil / so durch euch gemeldte Zentrichter den 28. negst verschienen Monaths Januarii, wieder sein des Bischoffs Andacht/ und für dein unsers Churf. Liebnüchtiglich / oder je unrechtmässiger weise/wie angeben/außgesprochen und ergangen seyn / als hoch und mercklich beschwert/vor Notarien und Gezeugen/Inhalt eines offenen derhalb vorbrachten Instrumenti, an uns/ und unser Käyserl. Cammergericht beruffen und appellirt, darauff zu rechtlicher Vollführung der Sachen unser Käyserliche Ladung wieder dein Lieb außbracht/danében umb diese Inhibition seiner Andacht/an dieselb dein Lieb/und euch zu erkennen/und mit zu theilen/ embsiges fleisses anruffen und bitten lassen/auch erhalten daß ihme solche Inhibition erkennet worden ist. Darümb und dieweil dann in anfange iden Appellation und Sachen/ durch jemand nichts attentirt oder verneuert werden solle/ so gebieten wihr deiner vielbemeltes unsers Chur-Fürsten Lieb/und euch von Römischer Käyserl. Macht/ auch Gerichts und Rechtswegen/ Bey *Pœn* zehen Marck löthiges Goldes/halb in unser Käyserlichen Cammer/und zum andern halben Theil den obgemelten *Appellanten*, unablässig zu bezahlen/ hiermit ernstlich und wollen / daß Ihr in dieser Sachen/alldieweil die vor uns/oder/ gedachten unserm Cammergericht in unentschiedenen Rechten hanget/ derselben anhangenden Sachen/ oder dem *Appellanten* zu Nachtheil/ und unser Käyserl. Oberkeit zu verachten/ ferner nicht vollführt/ *procedirt*, erkennet / handelt / oder fürnehmet / durch euch selbst oder andere in keinerley Weiß und Wege / daran thut dein Lieb/und ihr unser ernstliche Meinung, wann aber hierüber obgemelter massen vollführen/ procedirt, fürgenommen/so würde doch solches alles als attentata, und von ihnen selbst unzüglich/ nachmahls wiederümb abzuthaben/ wiederruffen/ und nichts desto minder mit Erklärung obberührter pœn, und sonst ferner in Rechten gegen euch procedirt, wie sich das nach seiner Ordnung gebühret/ darnach wisse sich dein Lieb/ und ihr euch zu richten: Geben in unser und des Reichs, Stadt &c. *Legung* Rosbach. *in Proc. Civ. Tit. 75. n. 9.*

CAPUT. II.

CAPUT. II.

De COMPETENTIA JUDICIS INHIBENTIS IN CAUSSIS APPELLATIONUM, RATIONE PERSONARUM, AD QVAS INHIBITIO EMANAT.

§. 1.

Præmissis *Capite primo Generalibus inhibitionis* in *caussis Appellationum*, visisqve ejus *Descriptione*, & *Divisionibus*, ad ulteriora pedem promoturus, meritò initium facio â *Persona Judicis Inhibentis*, quem *competentem* esse debere, non duntaxat ratione CAUSSARUM, in qvibus decernenda est *inhibitio*, sed ratione PERSONARUM etiam, qvibus *Inhibitio* fieri debet, tralatitium esse, exqve eo abundè constare arbitror, qvod Judici ad *Inhibitionem* ante procedendum haud esse, omnes asserant JCti, qvàm de *fundatâ Jurisdictione* & *Caussarum Devolutione* ipsi ritè constiterit, *per R.J. de A*o 1594. §. 42 *c*. 59. X. *De Appellat*. & *c*. Romana 3, *versic*. *Si verò, junctò c*. 7. *X. De Appellat. in 6. Vid*. Mynsing. *Cent*. 3. *Obs*. 87. Mindan. *De Mandat*. *L*. 2. *c*. 26. *n*. 31. Blum. *Proc. Camer. Tit*. 54. *n*. 9. Franc. *de Aret*. *Consil*. 20. *Col*. 3. & *Consil*. 33. in tantum, ut, cum cognitio: *An sit judex?* omne præcedere debeat jurisdictionis exercitium, Mynsing. *Cent*. III. *Obs*. 87. *n*. 2. posthabitâ cognitione de competentiâ jurisdictionis, emanatam *inhibitionem*, ut non-canonicam & *de facto* factam revocandam esse statuant Roland. à Vall. *L*. 2. *Consil*. 77. *n* 24. Mindan. *d*. *l*. Blumius *d*. *l*. §: 9 Schurffius *Cent*. 1. *Cons*. 60. *n*. 15. *ibiq*. *allegati* Herculan *De Attent*. *c*. 20. *seq*. *n*. 55. Mandos. *q*. 25. Barbosa *in Thes*. *loc*. *comm*. *Lib*. 9. *c*. 77. *ax*. 2.

Judex inhibens debet esse Competens & ratione PERSONARUM & *ratione* CAUSSARUM.

Cognitio, An sit judex, *omne præcedere debet jurisdictionis exercitium*.

Judex posthabitâ cognitione de competentia, emanatam inhibitionem, ut de facto factam revocare debet.

§. 2. Cum ergò *per proximè dicta* Inhibitio præsupponat fundatam jurisdictionem ac Competentem Judicem, jusqve *inhibendi* dependeat ab *Inhibentis* jurisdictione ac Superioritate, Socin. *in Consil*. 109. *Lib*. 3. Berous *L*. 3. *Cons*. 117. *n*. 1. Lancellot. *d*. *Tr*. *P*. 2. *c*. 20. *in Præf*. *q*. 2. *n*. 24. *ibiq*. *allegati JCti*, recte concludo: *Ubicunq;* Inhibitus non

Ubi inhibitus non recognoscit jurisdictionem

Inhibentis, ibi inhibitio est otiosa.

Quicunq; Judex competens est ratione Appellationis, ille etiam competens est ratione Inhibitionis.

Ratio.

Regula superior etiam negativè valet.

Si Judex Superior dubius sit ratione jurisdictionis quoad Personas, inhibere non debet.

Ratio.

Judex Supremus praeteritò intermedio, regulariter ratione Inhibitionis est incompetens.

Appellatio non expressò nomine Judicis ad quẽ, facta ad Judicem immediatè proximum censetur.

Appellans ad Judicem mediatè Summum, ad mediatum est remittendus.

non recognoscit jurisdictionem Inhibentis, *ibi inhibitio fieri non potest.* Berous *Lib. 3. Cons. 117. in pr. usque ad n. 9.* Barbosa. *d. l.* ibi qve allegati Baldus, Hostiensis & Archidaicon.

§. 3. Ex hic regula infero I. *Quicunque judex competens est* ratione Appellationis, *ille etiam competens est*, ratione Inhibitionis. Ratio connexionis est, qvia hic agitur de illa *inhibitione*, qvam facere judex potest *ad quem*, Judici *à quo*, aut parti, ne, caussâ ad Judicem Appellationis devolutâ, interim qvicqvam in praejudicium Appellationis fiat. Hinc recte seqvitur: *Quis: ratione Appellationis est incompetens, illum etiam incompetentem esse ratione inhibitionis.*

§. 4. *Sed quid si Judex ad qvem provocatum est, dubitet, An* RATIONE PERSONARUM, *quibus inhibendum est, sua fundata sit jurisdictio?* Et puto, tam diu cessare debere *inhibitionem*, donec constet, ipsum esse competentem *Pr. d. de Ao: 1594. §. 90.* Barbos. *in Thes. loc. comm. L. 9. c. 77. ax. fin. &* Zigler. *ad Jus Can. p. mihi 874. & 883.* Neqve enim ab incompetente profecta Judice *Inhibitio* vim coarctandi illum habere potest, qvi ejus jurisdictioni non est obnoxius. *arg. L. fin. ff. De jurisd. L. 13. §. 4. ff. Ad Sct. Trebell. L. fin. C. Si a non competent. judic.* Inanis & otiosa autem inhibitio, illam impetranti nil prodest, cum paria sint, aut non fieri, aut fieri qvidem, sed sine effectu. *arg. L. 6. ff. Qui satisd. coguntur.*

§. 5. Infertur II. Judicem *non immediatè proximum*, ratione *Inhibitionis* in Caussis Appellationum regulariter esse in competentem. Sicuti enim Appellatio non per *saltum*, sed per *gradum*, ad judicem regulariter *immediate* proximum fieri debet, *L. 21. ff. De Appellat. ibique,* Brunneman. *c. 66. X. De Appellat. O. C. Part. 2. Tit. 29. §. 1.* ne confundantur Jurisdictiones, Stryk. *in Diss. De Appell. Illicit. c. 2 §. 19.* Mev. *P. 1. D. 87. n. 5 ibique all:* Gail. Qvod nec hodie aliter se habet, Brunnem. *ad d. L. 21. n. 3* Mev *d. l. n. 10.* adeò, ut non duntaxat non expressô nomine Judicis *ad quem*, interposita gradatim ad mediatum Superiorem facta censeatur appellatio, Brunnem. *ad* L. *21. ff. De Appell. n. 10.* sed omissô etiam intermediô Judice, ad Superiorem factâ provocatione, appellans decretô ad Judicem medium sit remittendus, *L. 21. ff. & L. 1. §. 3. De Appell:* Mev. *P. 5. Dec. 204. n. 3.* Brunnem.

ad

ad *d.* L. 21. *n.* 13. Judice Superiore nulliter in caussâ Appellationis h. c. processurô. Mev. P. 1. *Dec. 87. n. 6. & P. 3. Dec. 388.* Scaccia *De Appellat. qu. 7. n. 16.* Ita non absqve nullitatis vitio judex Supremus, omissô intermediô factâ ad ipsum provocatione, ad *Inhibitionem* Judici *à quo* decernendam procedere potest.

Judex mediatè Summus h. c. nulliter procedit in appellationis caussâ.

§. 6. Ceterùm, cum *mediatè Summus*, etiam intermediô omissô, qvoad *recipiendam Appellationem* tum competens esse judex noscatur, qvando (1) Medius Judex impeditur, impedimentô ita comparatô, ut facilè & citô tolli neqveat, ne qvis ab alienum impedimentum justitiâ frui præpediatur, Brunnem, *ad* L. 21. *ff. De Appell. n.* 4. Mev. P. 3. *Dec.* 384. Maranth. *in Spec. P. 6. Act. n.* 379. (2.) Intermedius Judex justitiam denegat, vel etiam est suspectus, *per O.C. Part. 2. Tit. 29.* §. 1. Mynsing *Cent* 1. *obs.* 67. Gail. 1 *Obs n. 9. n. 2.* (3) Vel consuetudo permittit *medium* præterire, Mynsf. *d l.* Blum. *in Proc. Camer. Tit 48. n. 5. &* Brunnem. *all. loc. jung.* Stryk. *in Diss. De Appell. Illicit* 1. 1. §. 19 hisce etiam casibus, Judex mediatè Summus *ratione decernendæ Inhibitionis* Iudex erit competens.

Mediatè Summus rectè recipit appellationem, quando (1.) Medius judex impeditur. Ratio. (2.) Medius judex denegat justitiam vel est suspectus. (3.) Vel consuetudo permittit præterire medium. His casibus Judex mediatè Summus Inhibitionem potest decernere.

§ 7. Illud verò nil dubii alere reor, *inferiorem* aut Parem frustra inhibere: Cùm enim *Inferior* in *Superiorem* & *Par* in *Parem* nullam habeat jurisdictionem, L. 4. *ff. De Recept.* L. 14. *ff. De Jurisd.* L. 15. §. *Tempestivum ff.* Ad *SCt. Trebell. c. 16 X. De Major. & Obedient.* cujus actus est inhibitio, neqve ad *Inferiorem* aut Parem procedat appellatio, ad cujus exitum facilitandum introducta est Inhibitio, utiqve qvoad decernendam in causis Appellationum inhibitionem *Inferior* aut *Par* judex omninò est incompetens. Reyger. *in Proc. Jud. Disp. XI. th.* 17. Lancellot *De Attent. P. 2. c. 20. Præf. quæst. 2. n. 35. seq.* Mandos. *De Inhibit. quæst.* 4

Inferior Superiori & Par Pari inhibere nequit.

§. 8. De eo inter JCtos non satis convenit: An *Citatione partis* opus habeat judex, auteqvam petitæ *inhibitioni* deferat? Affirmativæ subscribunt Mynsf. *Cent. 3. Obs. 87.* Alex. *Lib 2. Consil. 91. col pen.* Reyger. *Proc. Jud. Disp. XII.* §. 19. Philipp Franc. *c. 1. n14. De Appel.* Maranth. *P. 6. De App. n.* 207, Roland. à Valle *Consil. 77. V* 2 Lancell *De Attent. P. 2. c 20. Ampl. 1. n. 212. seqq. ibique plena manu allegati Ddres,* Eamqve communem esse testantur, Gabriel *Comm. Conclus. Lib. 2. n.* 77. Bero. *Consil. 85. Lib. 3. n. 12. aliique allegati* à Lancellotio *d l. &*

Ad decernendam Inhibitionem Partium citatione non est opus. Refertur Sententia affirmantium Patrocinantium

Mandosio *d. Tr. q.* 17. *n.* 2. & in tantum procedere satagunt, ut *omissâ citatione* facta *inhibitio* nulla censeatur, destituta effectu ac vi inducendi nullitatem negotii ac actus, post istiusmodi *inhibitionem* gesti. Vid. Marant. & Lancellot. *d. ll. n.* 229. *jung.* Mynsing. *d. Cent.* 3. *ob.* 87. *n.* 6 & Schurffius. Contrà *Negativæ* sententiæ patrocinantur Petr. Frider. Mindan. *De Mandat. L.* 2. *§.* 4. *per tot. ibique allegati.* Blum. *in Proc. Cam. Tit.* 54. *§.* 9. statuentes: *Inhibitionem* parte alterâ inauditâ, rectè posse decerni: (1.) Quia ipso jure cautum est, ne quid pendente appellatione attentetur; in casu autem ipso jure prohibitô, Judex inauditâ alterâ parte procedere & à præcepto incipere potest. (2.) Quia Judex hic tantum instruendus est, quod, cum ex narratione supplicantis & gravaminis allegatione fieri possit, ad hoc citatione non est opus. (3.) Qvia pars post insinuatam *inhibitionem* exceptiones suas, si qvas se habere putet, adhuc satis maturè potest proponere: Et ob has rationes huic sententiæ calculum meum adjicere nullus dubito.

Referuntur Patroni sententiæ Negativæ.

Et tres Rationes

Additur nostra sententia

Inhibitio in Caussis Appellationũ rectè sine Clausula decernitur.

§. 9. Cumqve in casibus, *expresso jure prohibitis*, vi Ordinationis Cameralis. P. 2. *Tit.* 23. Mandata *sine Clausula* possint decerni, Gail. 1. *Obs.* 13. Blum. *Proc. Cam. Tit.* 34. *n.* 68. *seqq.* Hopp. *in U. M. ad pr. J. De Interdict.* inde est, qvod judex *ad quem* Mandato Inhibitoriali *Clausulam justificatoriam* inserere necesse habeat minimè; Enimvero attentata judicis *à quo*, & partis, toti titulô *ff. Nil innov. appell. interp.* sunt contraria. Unde & in Camera Inhibitiones *sine Clausulâ* emanare testatur, Blumius. *in Pr. Cam. Tit.* 54. §. 3. Gail. 1. *Obs.* 134. *n.* 7. *junctô* Rodingo *in Pand. Cameral.* §. 4. *Tit.* XI. *L.* 3. *in Not.* & Schwanem. *in Proc. Cameral. L.* 2. *c.* 3. *n.* 3. Barbos. *Thes. loc. Com. Voce Inhibitio.*

Summus Princeps, ut ut Commissarium cum clausula: Remota Appellatione, delegaverit, nihilominus tamen rectè recipit appellationem, & decernit inhibitionem.

§. 10. An autem, si Summus Princeps Commissarium cum clausula: *Remota Appellatione*, vulgò ohne Verstattung aller etwan von dehm *condemnirten* Theil einzuwendenden *Appellation*, (qvaliter Superiorem non recognoscentes, Summiq; Tribunalis jus habentes, caussas delegare posse liqvet ex *L.* 1. *§. interdum* 4 *ff. A. quib. Appell. non licet* & *notabili Cap.* 53. & 47. *X. De Appellat. Vid.* Brunnem. *ad d. L. n.* 6. Mev. P. 2. *Dec* 193. *n.* 11.) delegaverit, parte condemnatâ ad Judicem delegantem appellante, Superior h. e. ratione

ne *Inhibitionis* sit competens Judex non injucundæ neqve impertinentis est qvæstionis? Hujus verò decisio indè dependet: An hoc casu *ratione Appellationis* delegans fundatam habeat jurisdictionem? Qvod exinde videtur negandum, qvod Superior delegando aliqvem cum dictâ clausulâ censeatur tacitè *juri devolutionis* renunciasse. Verum, quanqvàm communiter huic Clausulæ hæc vis tribuatur, quod efficiat, non admitti appellationem, Maranth. *in Specul.* P. 6. *Act.* 2. *Limit.* 28. *n.* 1. Mev. *P.* 2. *Dec.* 193. *n.* 2. Rebuff. *De Appellat. art.* 7. *Gloss.* 2. *Tom.* 3. *n.* 16. qvia tamen solum Judicem *delegatum* dicta tantum clausula ligat, Brunnem. *ad d.* L. 1. § 4. *n.* 7. *ibique an.* Mev. ejusqve solius intuitu id operatur, ut (1) Delegatus interpositæ Appellationi non teneatur deferre, sed possit dictam à se sententiam statim exeqvi, Speculator. *in Tit. de Appellat.* §. 2. *n.* 32. Mynsing. 1. *Obs.* 3. (2.) Et non puniatur ob rejectam Appelationem, neq; (3.) ejus factum post interpositam appellationē, tanqvàm attentatum revocetur, sed aliis remediis, per viam nempe querelæ nullitatis corrigatur, Mev. *d. l. n.* 7. & 3. *ibiq; alleg.* Panormitan. *in c. Pastoralis n.* 9. & 10. *de Appellat.* ad *Delegantem* verò, utpote qvi non præsumitur sibi legem per hanc clausulam dicere voluisse talem, *L.* 1. *C. de* LL. qvâ nollet audire gravatum, Franch. *ad d. Cap. Pastoralis n.* 6. *X. De* Appell. Mev. *d. l. n.* 5. minimè extenditur, cui non obstante hac clausulâ, remanet jus interpositam appellationem recipiendi, ubi vel Delegati dolus aut lata culpa subest, Scaccia. *de Appellat. q.* 17. *Lim.* 6. *membr.* 7. *n.* 76. vel gravamen est notorium, *c.* 7. *X. de Appellat.* aut in continenti probabile, vel rationabilis ac verosimilis appellandi caussa allegatur. Mev. *d. l. n.* 12. *ibiq; allegati Ddres*, ideo indubitanter concludo; Sicuti Judex delegans non abdicat à se *tali clausula* jurisdictionem, neqve iniqve gravatis præcludit ad se provocationem, Petr. Greogor. Tholosan. *De Appellat.* L. 2. *Tit.* 20 *n.* 7. Scaccia. *d. Tr. q* 16. *n.* 98. ita propitio etiam jure, si appellans tempestivè petat *Inhibitionem* Delegati vel Partis, post interpositam coram Delegante appellationem, hic eandem decernere potest: *Vid. in terminis* Græven. ad Gail. L. 1. *Concl.* 144. *n.* 2. Mynsing. *Cent.* 1. *Obs.* 3. *n.* 1. *ibiqve allegatii jung.* Lancellott. De Attent. *P.* 2. *c.* 12. *Limit.* 8. *n.* 11. & *quos plenâ manu ibi allegat, Ddres.*

Quis ex veriori sententia sit effectus delegationis cum clausula: Remotâ Appellatione

Hac clausula non ligat delegantem.

Ratio.

Delegans cum Clausula; Sententiam statim exeqvendi, inhibere potest.

§. 11. Affinis Superiori qvæstio est itidem haud impertinens: *An Delegans cum clausulâ*: Sententiam statim exequendi, *inhibitionem possit decernere?* Et cum ex veriori sententia mens hujus clausulæ non hæc esse censeatur, ut justò apparente gravamine, conqverens non audiatur, ipsique appellatio, ceu defensionis species denegetur, Saccia. *de Appellat. q.* 16. *Lim.* 1. *n.* 99. Menoch *De Præs. L.* 2. *Præs.* 9 *n.* 7. Mev. P. 2. *Dec.* 193. *n.* 8. (Ea enim, qvæ juris naturalis sunt, inter quæ Appellatio jure refertur optimò, Princeps qvavis exclusione non videtur voluisse remota, Mev. *d.l.n.* 9. *ubique all*, Menoch.) sed, ut justitia citum conseqvatur effectum, Mev. *d.l.n.* 8 salvo appellandi jure; cum executionem ordinans, appellationem minimè excludere, sed sic ordinare intelligatur, ut de jure fieri debet, *arg. L.* 2. §. 10. & 16. *ff. Ne quid in loc. publ.* ne inde injuriarum nascatur occasio, unde jus oriri debebat, *L.* 6. *C. Unde vi L.* 4. *De Emancip.* læsò ad *Delegantem* tempestivè appellante, utiqve *inhibitioni* locum esse adopinor: Cum per hanc Clausulam, etiam secundum illorum sententiam, qvi eidem vim excludendi appellationem, jure tribuunt invitò, qvos *vid. allegatos â* Mev. P. 2. *D.* 193. *n.* 1. per notata *ad* §. *praeced.* Superiori facultas Appellationem recipiendi neutiqvam adempta censeatur.

Qvanam mens sit hujus clausulæ?

Ratio.

Judice inferiore deferente appellationi, inhibitio ratione appellati tamen est omninò utilis.

§. 12. Illud ultimo loco notamus: Utut judice *à quo* interpositæ Appellationi deferente, *Inhibitione* Superioris opus haud esse videatur, cum deferendo appellationi Inferior omnem â se jurisdictionem jam abdicarit, qvâ sine non procedit judicium; solere tamen illam decerni ex abundanti *ratione judicis* â qvo, cum & abundans non noceat cautela, esseqve omninò utilem *ratione appellati*, ne aliqvid attentet interea aut innovet. *Vid. R. J. de A* 1594. § *bey Inhibitiones* 92 Zoes. *ad Tit. ff. Nil innov. appell. interpos.* Gail 1. *Obs.* 143 *n.* 3 Schwanem *in Proc. Comer. L.* 1. *c.* 3. *n.* 5. Hahn. *ad Wes. Tit. Nil innov. app. interp. in fin.* Rodingus *in Pand. Camer. L.* 3 *T.* XI. §. 9 Ubi duobus præjudiciis Cameralibus *quorum ultimum est de* 5. *Jan.* 1654. dictum Imperii Recessum adhuc hodie in Camerâ in viridi esse observantiâ, contra Tilemannum de Benign contrariæ opinioni adhærentem *Cent.* 1. *Observ. Supplic.* 60. probat.

Ratio.

Præjudicium Camerale.

CAPUT

CAPUT TERTIUM
De
COMPETENTIA JUDICIS INHIBENTIS IN CAUSIS APPELLATIONUM RATIONE CAUSSARUM IN QVIBUS INHIBITIO DECERNITUR.

§. I.

EXaminatâ Judicis *inhibentis* competentiâ ratione PERSONARUM, qvibus Superior *in Caussis Appellationum* inhibere potest; Ordinis ratio postulat, ut hôc Capite lustremus CAUSSAS, in qvibus *inhibitio* â Superiore decerni potest, cùm non fundatâ *inhibentis* jurisdictione ratione CAUSSARUM, non minus *inhibitio* otiosa exstitura sit, qvàm si illa â Judice proficiscatur, cujus jurisdictioni illi, ad qvos *inhibitio* emanat, impunè non parent. Vultej. *Vol. Conf.* 16. *n.* 71. Zigler *ad Inst. J. C. p.* 883. *Ingressus*

§. 2. Qvò autem *methodicè* magis hîc procedam, certis *Regulis* Competentiam Judicis *Inhibentis* ratione CAUSSARUM, in qvibus *Inhibitionem* decernere potest, examinare tentabo, qvarum hæc sit. *REGULA I. Examinās Competentiam Judicis inhibentis ratione CAUSSARUM.*

PRIMA REGULA. In qvibus causis illicita plane est Appellatio, in illis etiam cessat Superioris Inhibitio. Ratio: Qvia in illis caussis, utpote ad se non devolutis, elusoria ob carentiam jurisdictionis exstitura est Superioris jussio, cum hîc per illicitam Appellationis interpositionem Inferioris jurisdictio suspendatur minimè? Ubi autem appellatio non habet effectum *devolutivum*, nec *suspensivum*, ibi sortitur pronunciatum Inferioris effectum *executivum*, qvem frustra Superior remorari annitetur, ubi ejus *Inhibitionem* impunè Inferior negligere potest. *Vid.* R. J *de An.* 1645. §. die *Inhibitiones* 94. Vigel. *in method. Obs. Cam.* L. 2. c. 17. *Reg.* 14. *Sexta Except. solm.* 265. Schwanem *Proc. Cam.* L. 1. c. 3 *n.* 6. Roding *in Pand. Cam.* L. 3. c. *XI.* §. 13. *ibique all.* Gail. & Mynsinger. *Ratio Regulæ.*

§. 3. Ex hac regulâ Infero I. Ubi summa non est appellabilis, ibi in *caussis pecuniariis* Camera *inhibere* non potest, sicqve h. c. cessat *Cessat Camera Inhibitio in caussis pecuniariis, summâ existente inappellabili.*

Cessat Inhibitio Cameræ, si, quis Lubecæ infra 1000. Imperiales ad illam provocet.

sat *inhibitio*, si qvis Lubecæ infra 1000. Imperiales ad Cameram provocare conetur. *Vid. Privilegium Imperatoris. Rudolphi De* Ao. 1583. 20. *Maj.*

Cessat etiam, si Judex à quo illimitato gaudeat de non Appellando privilegio.

§. 4. Infero II. Cessare Superioris *inhibitionem*, qvoties Judex â qvô illimitatô gaudet privilegiô de non appellando; Qvod qvaliter HODIE adhuc competat *Maguntino*, *Saxoni*, *Brandeburgico*, *Bavaro* & *Palatino* Electori *illimitatum*, aliisqve certis Imperii Principibus, videre est *ex Dissert.* Dn. Strykii. *De Illicita Appellat. Cap. 11. §. 8 seqq. inibique allegatis* Blumio, Sprengero, Schwedero, Ottone, Rodingo, Rumelino *aliisq;*

Judex Superior inhibere non potest in caussa, post tres conformes sententias.

§. 5. Infero III. Judicem Superiorem, ad qvem in eadem caussa post tres (qvoad *idem objectum*, *eandem materiam*, *eandem qualitatem*, Vid. Mev. P. 1. *Dec.* 18, *n.* 4. Ruginell. *in Tr. De Appellat.* §. 12. *gloss.* 1. *n.* 10. Rota *divers. Dec. Part.* 1. *Dec.* 100. *n.* 3. *& seqq.* & easdem personas, Brunnem. *ad L. Un.* C. *Ne lic. in un. ead. caus. tertio provoc. n.* 4.) conformes sententias provocatur, *inhibitionem* decernere non posse. Ratio: Qvia de Jure æqve Civili, *per t. t. C. Ne lic. in un. ead. causs. tert. prov.* ac Canonico, *per c.* 65. *X. De Appellat.* â sententiâ bis confirmatâ appellare illicet: Scacc. *De Appellat. c.* 17. *Limit.* 1. Trentacinq. L. 2. *De Appellat. Resol.* 1*at:* Brunnem. *in Proc. Civ. c.* 28. *n.* 31. Peretz *& Ddres passim ad L. Un.* C *d. t.* Hujus verò ratio est (1.) Quod Lex & *Canon* illud præsumant esse justitiæ regulis Legumq; præscriptis conforme, qvod tribus diversorum judicum sententiis est comprobatum. Non enim probabile est aliqvem toties gravari, in eadem caussâ, & â diversis judicibus, Brunnem. *ad d. L. Un. n.* 5. Stryck. *in Diss. De Illicit. Appell. c.* 3. §. 13. (2.) Quod *tertiò* provocans videatur justitiâ caussæ destitutus, magis ex obstinatâ qvâdam pertinaciâ, qvam justo gravamine appellare, Peretz *ad* L. *Unic. C. d. t. n.* 1 *in fin.* & 3.) Qvod lites aliàs fierent immortales, qvas non in infinitum protrahi, utiq; & Reip. & partium interest. L. *Properandum.* 13 *pr. C.* De *Judic.* Verùm, cum hactenus dicta in *Camera Imperiali* (idem & de Curiis Gallicanis asserit Wissenbach. *Diss. ff.* 38 L. 49. §. 19. Bugnyon. De LL. *abrogat. L.* 1. *art.* 152. *& à* 253. Perez. *ad* C. *d. t. n.* 4.) Summisqve Tribunalibus non procedant, utpote, ubi & *Tertia* & *Quarta* recipitur appellatio,

Ratio. — *Rationis Ratio 1.* — *Ratio 2.* — *Ratio 3.*

In Camera Imperiali, Curiisque Gallicanis tertiò & quartò provocare licet.

tio. Gail. 1. *Obs.* 72. *n.* 3. Minsyng. *Cent.* 1. *Obs.* 15. Hillger. in Donell. *L.* 28. *c.* 6. *Lit. Qq.* Brunnem. *ad L. Un. d. t. n.* 9. *& in Proc. Civ. d. l. n.* 31. ne aliàs Status Imperii in suis Ditionibus plures constituendo instantias, jurisdictionem Supremi Tribunalis eludere possint, Perez. *d. l. n.* 4. Stryk. Gail. Brunnem. *d. ll.* Camera rectè *inhibitionem* concedit, etiamsi â bis confirmatâ Inferiorum Judicum sententiâ ad illam *tertiò* aut *quartò* provocetur. An verò extra Cameram, illisque in locis, ubi hodie adhuc obtinet constitutio *d. L. Un.* ad impediendum executionis effectum, remedium restitutionis in integrum vel nullitatis adhuc locum inveniat, de hoc consuli possunt Perez. *d. l. n.* 4. *in fin.* Myns. *Cent.* 12. *Obs.* 4. Gail. 1. *Obs.* 42. *n.* 12. *ibique all. Ddres* Wissenb. *d. l.*

Ratio.

In Camera Imperiali etiam post tres conformes sententias inhibitio decerni potest.

§. 6. Infero IV. In causis MATRIMONIALIBUS, quantenus agitur *de contrahendo vel dissolvendo matrimonio*, cessare CAMERÆ inhbitionem: Cum enim communiter hasce causas Ecclesiastic s annumerent, *Vid.* Blum. *proc. Cam. Tit.* 43. *n.* 13. de qvibus non Camera *per proximè dicenda*, tanqvam Secularis judex, sed *Ecclesiasticum judicium* cognoscere debet, cessante itâ competentiâ in hisce Cameræ Imperialis ratione cognitionis & Appellationis, *Vid.* Gail. 1. *obs.* 112. *n. fin.* Blumius. *d. t. n* 14. Brunn. *in jur. Eccl. L.* 3. *c.* X. §. 2. *fin.* Mev. *p.* 2. *D.* 364. *n.* 5. *jung. Dec.* 365. *n.* 1. Roding. *in Pandect. Camer. L.* 1. *T.* 31. *n.* 5. *p.* 377. *ubi Exceptionem videsis.* cessabit utiqve ejusdem etiam competentia ratione inhibitionis.

Camera in Caussis Matrimonialibus inhibere nequit.

Ratio.

Qvod autem de Camera dictû, illud ad SUPREMA PRINCIPUM IMPERII TRIBUNALIA tamen minimè extendendum est: Sicuti enim in genere causæ *matrimoniales* admittunt appellationem, Brunnem. *in Proc. Civ. c.* 28. *n.* 13. Carpz. *P.* 3. *Dec.* 240. *per. tot.* Stryk. *in not. ad* Brunnem. *Jus. Eccl. L.* 2. *c.* 16. *p. mihi* 607. *ad* §. 12. Mev. *P.* 2. *Dec.* 364. *Per tot.* ita, cum suprema jurisdictio Ecclesiastica nostris Principibus A. C. notoriè competat, *per Inst. Pac. art.* 5. §. 48. *Vid omnino* Stryk. *in eleganti Diss. de Jure Papali Principum Evangelicorum c.* 2. §. 8. sicqve á Consistoriis nostris etiam in matrimonialibus ad ipsos Principes provocare liceat Mev. *d. Dec.* 364. *in fin.* P. *6. Dec.* 1. *n.* 4. *& P.* 2. *Dec.* 265. Brunnem. *in J. E. L.* 3. *c.* 10. §. 3. *ibiqve* Stryk. *in Not ad verba: Ad Principem.*

Suprema Principum Imperii Tribunalia in matrimonialibus caussis rectè inhibent.

Ratio.

appellatur. Caspar. Lipold. *De concurr. Jurisd. qv æst. ult* & Ernest. Gothofred. *de Jur. Consistor. th.* 103. illis denegari, nisi invitò jure, in his causis non potest inhibitio.

Neque Camera in Ecclesiasticis Causis inhibere potest.

Ratio

§. 7. Infero V. In causis ECCLESIASTICIS, qvantenus *de Religione, Doctrinâ fidei, jure Patronatus* &c. agitur, CAMERÆ IMPERIALIS itidem cessare *Inhibitionem*. Ratio Conclusionis inde dependet. Qvod *Causarum Ecclesiasticarum* cognitio ad Judicem, non Secularem, sed *Ecclesiasticum* pertineat, adeò, ut ab hoc ad *Secularem* non pateat recursus, *c. 2. X. De Judic.* sicqve cesset in hisce causis ob non fundatam Cameræ Jurisdictionem, ad ipsam appellatio. *Vid.* Stryk. *in Diss. de Jure Papali Principu. Evangelic. c. 6. §. 6.* Ubi idem in causis Capitulorum & Canonicatuum quoad Cameram procedere eleganti probat Responso. *Confer.* Gail. *1 obs. 38. n. 2. ibique præjudicium Camerale*, & Mynsing. *Cent. 1. obs. 100.* At enim, cum suspensâ in territoriis Protestantium omni Pontificis Jurisdictione Ecclesiasticâ, suprema cognoscendi in Eccleﬁsticis facultas Superioritati Territoriali nexu indissolubili cohæreat, per *J. P. art. 5. §. Jus Diœces. 48.. ibi: Et intra terminos territorii cujusqve jus Diœcesanum & jurisdictio Ecclesiastica se contineat*, jusqve Sacrorum Summum omne, qvod olim Pontifex habuit, & apud Catholicos adhuc hodie habet, ad nostros pertineat Principes, Stryk. *d. Diss. De Jur. Papal. Princ. Evangelic c. 2. §. 8. in fin.* ut verè dixisse videatur idem JCtissimus Strykius *d. l. §. 10.* Omnem Principem in suo territorio esse Papam, das ein jeder Reichs-Stand in seinem Lande Papst sey/ supra dicta, de cessante Cameræ in Causis *Ecclesiasticis* appellatione, extra illam ad SUMMA PRINCIPUM NOSTRORUM JUDICIA non sunt extendenda: Ad qvæ cum etiam in hisce provocare causis liceat, rectè inde emanabit *Inhibitio*.

Idem ratione Capitularum & Canonicatuum juris est. Inhibere tamen in his rectè causis possunt Summa Principum Evangelicarum judicia.

Ratio.

Neq; inhibere Camera potest in causis Criminalibus pœnam corporis afflictivam habentibus

Ratio.

§. 8. Infero VI. In Caussis CRIMINALIBUS, pœnam *corporis afflictivam* inferentibus, So Lebens-Straffe auff ihnen tragen/ CAMERAM *inhibitionem* decernere non posse. Ratio: Qvia cessat appellatio in hisce Causis ad Cameram, *per Ord. Cam. P. 2. T. 28. §. pen.* & *R. I. de A. 1530. §. 95.* Brunn. *in Proc. Civ. c. 28. n. 12* & *ad L. 1. ff. De Appell. n. 5.* Richter, *P. 2. Dec. 100. n. 50. seqq.* Gail. *1. Obs. 1. n. 27.* Ludolph. Hugo. *De*

Statib.

tib.Region, Germ, c.3.n.42.& 43. Vitriarius Illustratus *in Inst. Jur. publ.L.4. Tit.6. §.33.* Blum. *in Proc. Cam. Tit. 43. §.6.jung.* Roding. *Pand. Cam. L.1. Tit.31 §.7. in Not.Aliiq; passim.* Rationem rationis ponunt Ddres communiter in diuturnitate fere immortali litium in Camera pendentium, qvas præcipuè criminales, non protrahi, sed citissimè decidi, interest quidem Reip. vix tamen possibile est ob rariores in Camerâ congressus, præprimis verò immensam Caussarum Civilium multitudinem, ut, qvod ipsum Criminalium caussarum postulat momentum gravissimum, statim cognoscantur & decidantur, delictis hac ratione in perpetuum, vel diu saltem impunitis mansuris. *Vid. Discursus* Danielis Lipstorpii, *JCti Celeberrimi De Appellat. illicita.c.3. §.15.* An autem hactenus dicta ad omnia alia qvoq; INFERIORA GERMANIÆ JUDICIA extendi possint, ut in *Causis Criminalibus* ne ad illa qvidem provocare liceat, qvi mortis condemnatus est à Judice inferiore, aut cui pœna dictitata est corporis afflictiva, inter JCtos non satis convenit? AFFIRMATIVÆ patrocinantur Gailius *1.Obs.1. n.27.& de* PP. *L.1.c.20. in fin.* Mynsing. *Cent.4. Obs.41.* Mev. *P.2. Dec. 272. n.6.* Stryk. *in Diss. de Illicita Appell. c.3. §.15. in fin.* Joach. Beust. *in Rubro. de jur. jur. n.97.* Zasius. *in L. Un. pr. n.7. Si quis jus dic. non obtemp.* Petr. Freder. *De Proc. Cam. L.1, c.9. n.3.& L. 2. c. 27. n. 10.* Wesenbec. *Consil. 43. n. 80.* Knichen. *De Elect. & Ducum Sax. priv. de non appell. in verb. jus c. 1.* Bender. *Concl. Pract. de Revision. f. Commen. in Tit. 53. P.3. Ord. Com. Concl. 33. p. 485.* Soaretz. *in Thesaur. recept. sent. verb. Appellation. 191.* Schrader. *in Tom. Consil. Variar. JCt. Germ P.1. Cons.40. n. 81.* NEGATIVAM verò tuentur Brunn. *in Proc. Civ. 28. n. 12.* Rauchbar. *P.2. quæst. jur. Civ. & Sax. 8. n.54. p.100. seqq.* Dan. Möller. *Semestr. L. 4. c. 33. n.1.* Herman. Vultej. *Jurispr. Rom. L.2. c. 33. n.25.* Schwan. *Ord. Cam. 173. n. 33.* Zanger. *De Tortur. c. 5. n.85.* Chilian. Konig. *in Pract. Proc. Saxon. c.118. & 119.* Nebelkrai *Dec. 21.* Berlich. *P. 1. Concl.35. n.21. & Concl. 50. n.36.* Wurmser. *24. Obs. 10.* Oldekop. *integr. Tractatu De Appell. in Causis Crim. Supra laudatus* D. Dan. Lipstorp. *integro Discursu De Appell. in Causs. Crim.* & Decus hujus Academiæ

Ratio] Rationis

An autem in Criminalibus liceat appellare ab inferioribus Statuum judiciis ad Superiora? Referuntur Authores pro sententia Negativa

Recensentur Authores pro sententia affirmativa.

 Coth-

Subjicitur nostra sententia; Cothman, *Vol*. 1. *Resp*. 14. *n*. 3. & *Resp*. 13. *n*. 60. qvibus & ego calculum meum adjicio (1.) qvia in *R. J. de An*. 1530. §. 95 & *Ord. Cam. P.* 1. *T*. 28. §. *pen*. contraria sententia non solide probatur (2) A Camera ad alia judicia non semper ducitur firmum argumentum. Brunnem. *d. c*. 28. §. 12. Mev. P. 3. *Dec*. 237. *Rationes.* (3.) Varia Variorum judiciorum Germaniæ præjudicia contrarium edocent. Vid. Nebelkrai *proxime alleg*. D. Lipstorp. *D. Tr*. §. 31. & 65. (4.) Idem Juri Civili, *per L. Prius*. 1. L. *Litigatoribus*. 14. *L. Et in majoribus*, 20. *L. Addictos*. 29. *C. De Appellat. L. Observare* 2. *C. Quorum appell. non recipiuntur L. Ejus. C. Si pend. appellat. mors interv. L. Addictos*. 6. C. *De Episc. Aud. L. Qui à latronibus* 13. §. *Si quis in capitali crimine* &c. *ff. Qui test. fac. poss. L. Rei Capitalis*. 2. §. *Cum accipiemus. ff. De* Pœn. Et Canonico consentaneum est, *per c. Cum sit Romana*. 5. §. *fin. c. Pervenit*. 13. *c. Consuluntʼ*, 14. *c. Cum speciali*. 61. §. *Porro. X. De Appellat. Vid.* Hippol. de. Marsil. *in Pract. Crim*. §. *Nunc videndum n*. 2. Foller. *in Pract Crim, verb. Etsi confitebuntur. P*. 2. *n*. 50. Farinac. *in Prax. Crim. L*. 1. *T* 5. *q*. 38. *n*. 10. Gometz. *Var Resol. L*. 3 *c*. 13. *n*. 31. Barbosa. *Tit. ff. ff. De Judic*. Scaccia *De Appellat*. Philipp. de Franchis. *ad Tit. Decret. De Appellat*. Joh. ab Imola. *ad L. fin*. §. *Jussus. ff. De Applat. n*. 9. Brederodius *Ad L. Duobus. De Appellat*. qvibus jungi possunt Lucubrationes elegantissimæ in Materia appellationum Guidonis Papæ, Didaci Covarruviæ, Hieronymi Manfredi, Francisci Herculani, Julii Clari & Nicolai Vigelii. Hincqve concludo: *In quibus Germania judiciis Superioribus appellatio recipitur in Caussis Criminalibus, in illis etiam rectè decernitur inhibitio.* In qvibusdam Germaniæ Judiciis inferioribus, ubi expressa contraria doceri consvetudo non potest, adhuc hodie, (exceptis criminibus notoriis, manifestis, *c. Cum sit Romana*. §. *fin. c*. 13. 14. *X. de Appell. c. Cum appellationibus frivolis*. 5 *De Appell*. & atrocioribus, *L*. 16. *C. Appell*. Vid. Angelus De Arretio *ad L*. 2. *C. Quor. appell. non recip*. Felin. *in c. De cetero n*. 11. *X. De re jud*. Menoch. *De A. J. Q. L*. 2. *Cas*. 197. *n*. 1. Robert. Lancellot. *De Attent. c*. 12; *Lim*. 7 *n*. 2. Vigel. *in method. Jur. Civ. L*. 1. *c*. 18. *qu*. 1. *Except*. 2. *replic*. 1. Decian. *V*. 1. *Resp*. 63. *n* 31. *seq*. Covarruv. *Pr. qu*. 23. *n*. 5. *in fin*.) ad Superiora licite provocare judicia, inque illis etiam rectè decerni *inhibitionem* ubi vel injustitia pronunciati est manifesta, vel accusato, nisi *in-*

bibitio

bibitio fiat, irreparabile gravamen vel damnum imminet. *Vid. omnino* Mevius *P.2.Dec.273.n.8. ibiq; allegatus* Panormitanus.*jung.* Mindan. *De Mand. c.27. n.32.*

§. 9. Infero VII. A sententia MERE INTERLOCUTORIA interpositâ appellatione, regulariter *in Camera* non decerni *inhibitionem*: Cum enim, exceptò casu irreparabilis gravaminis, *L.2.ff. de Appellat. recip. L. 7. Quorum appell.) non recip.* Brunnem. *in Proc:Civ. c.28. n. 2.* Menoch. *de A. I. Q. Lib. 2. Cas. 490.* Besold. *De Appell. c. 7 n. 56.* Scaccia *De Appell. q. 2 n. 84.* & periculi in mora evidentis, *per R.J. de An. 1594. §. 93.* in Camera non admittatur appellatio, *per Ord. Cam. P. 2. Tit. 28. in fin.* extra casus exceptos rectè etiam denegatur *inhibitio*, qvæ neq; in recensitis aliter casibus obtinet, quàm si illi legitimè fuerint probati. *d.R.J. de An. 1594. §.93.* Vid. Schwanem. *in Proc. Camer. L.1.c.3.n.6.* Gail. 1. *Obs.144. n. 4.* Denais. *c.146. §. 5. in jur. Cam.*

Non decernitum regulariter inhibitio in Camera, in appellatione à sententiam merè interlocutoriâ Exceptiones

§. 10. Et cum in reliqvis, *planè non appellabilibus* causis eadem obtineat ratio, illis ordine recensendis brevitatis amore lubens supersedeo, adq; caussas *difficulter appellabiles* pedem promoveo, in quibus, utrum jure decerni *inhibitio* possit, evictum iturus seqventi

REGULA. II. In quibus caussis non facilè admittitur appellatio, in illis etiam non facilè decernitur inhibitio.

REGULA. II.

Ratio. Cum enim inhibitio facilitet interpositæ appellationis exitum, judex ægrè admittens appellationem, æq; difficilis erit in decernenda *inhibitione.*

Ratio Regulæ

§. 11. Ex hac Regula infero: I. In MINIMIS caussis (qvarum determinatio judicis arbitrio committitur, Scacc. *de Appell. P.2. q.17.n.13.* & Brunnem. *in Proc. Civ. c. 28. n.22.*) non facilè decerni *inhibitionem.* Ut ut enim ipso jure in hisce subsistat appellatio *L.20. C. de Appellat. ibiq;* Brunnem. etiam jure Canonico, *c. 11. X De Appellat.* non facilem tamen Superiorem se præbere decet in admittenda in hisce *minimis* appellatione. Brunnem. *in Proc. Civ. d. l. n. 22.* Mev. P. 2 D. 135. Scaccia. *q. 17. Lim 40. n.1 seqq.* Stryk. *in Diss. de Appell. illicit. c. 3. §. 14.* decernendaqve inhibitione. Exceptio est

In minimis non facilè decernitur inhibitio. Exceptio.

Quando in minimis caussis decerni possit inhibitio?

est, nisi caussa minima concernat famam rei, judiciumq; ipsum sit famosum. Vid. omnino Mev. P. 3. Dec. 235. *qui tot.* & Brunnem. *d. l.*

Nec in Caussis Politicam Ordinationem Concernentibus facile decernitur inhibitio.

§. 12. Infero II. In Caussis POLITICAM ORDINATIONEM CONCERNENTIBUS, vulgo: In Policey-Sachen *non facilè* in Camera Inhibitionem decerni, per Novissimum Imperii Recessum de Ao. 1654. §. wie nuhn solches von dehnen Sachen-106. verb. fürnehmlich aber in der gleichen Sachen keine Inhibitiones leichtlich erkennen. qvia non facilè in his causis admittitur appellatio. Mev. *P. 3. Dec.* 154. Brunnem. *in Proc. Civ. c.* 28. *n.* 17. *in fin.* & *ad L. fin. ff. De Appell. recip. n.* 12.

Non decernitur inhibitio si appelletur à decreta Commissione Examinis testium ad perpetuam rei memoriam.

§. 13. Infero II Sicuti à *decreta Commissione examinis testium* ad PERPETUAM REI MEMORIAM non facilè admittitur appellatio, per ea qvæ habet Mevius P. 1. *Dec.* 49. *per tot.* ita difficulter etiam *inhibitionem* decerni, & non aliter, qvàm si nullum adsit periculum veritatis intercidendæ & pereundorum testimoniorum. *Idem* P. 2. *Dec.* 189. & P. 1. *Dec.* 50. Brunnem. *ad L.* 1. *ff. De Appellat. n.* 3.

§. 14. Possem eqvidem plura pro illustrandâ Regulâ §. 10. traditâ afferre exempla, nisi temporis Statutiqve Amplissimæ FCtis Juridicæ juberet habere rationem, proinde missis aliis, in qvibus eadem tamen obtinebit juris dispositio, ad illas pergo appellationum caussas, in qvibus hæc effectum sortitur duntaxat *cognitionis devolutivum* inqve illis *inhibitionem* decerni haud posse expediturus sequenti.

REGULA III.

REGULA III: In qvibus caussis appellatio non admittitur quoad effectum etiam suspensivum, in illis frustra petitur inhibitio.

Ratio Regulæ.

Ratio. Quia in hisce caussis licet judici exequi sententiam & pronunciatum, victore saltem cautionem præstante, de re e. g. in casum victoriæ restituendâ: Ergo otiosa est inhibitionis petitio, quæ ad remorandam judicis à qvo executionem potissimum adinventa est.

Non est locus inhibitioni in Camera si appellatio inter di-

§. 15. Et ex hac Regulâ infero I. In Camera denegari regulariter *inhibitionem*, interpositâ appellatione à sententiâ in POSSESSORIO MOMENTANEO latâ; præprimis *retinendæ possessionis*

onis, appellato in possessione constitutô. *Vid. R. J. de An.* 1594. *§.92. in fin.* Cum enim hic appellatio careat *effectu suspensivo*, cognitione de justitia sententiæ in possessorio dictæ, factâ ejus interim executione, ad Superiorem tantum devolutâ, Covarruv. *Pract. quæst. c. 23. n.* 8. Mynf. *Cent. 6. Obs.* 513. Zœs. *ad Tit. ff. De Appell. recip.* Brunn. *ad L. Un. C. Si de moment. poss. n.* 4. *ibiq; allegati Ddres & in Proc. Civ. c.* 28. *n.* 14. Stryk *in Diss. De Decreto Interimistico c. 5. n.* 14. *& in Diss. de Appell. illicit. c 3. §. 6. in fin. juncto* Gailio 1. *Obs. 7. n. 7. & Obs.* 144. *in fin.* & Rodingo *in Pand. Cam. L. 3. T. XI §. 11. ubi & in sequentibus videsis exceptiones*, utiqve nec inhibitioni hîc locus esse potest. Vid. Roding. *d. l.* Gail. 1 *Obs.* 145. *per tot.* Mindan. *De Mandat. L. 2. c. 27. §. 7. seq.* Blum. *in Proc. Cam. Tit.* 54. *n.* 10 *seqq.*

ponatur à sententia in possessorio momentaneo retinendæ possess. lata, appellato in possessione constituto.

De Exceptionibus agitur remissivè.

§. 16. Infero. II. In CAUSSA SPOLII cessare *regulariter inhibitionem*, spoliante â sententia ad restitutionem condemnatoriâ appellante: cum hæc appellatio secundum jus Civile effectum dicatur habere tantum devolutivum & non suspensivum. Mev. P. 1. *Dec.* 24 *n.* 10. Stryk. *in Diss. De illic. Appell. c. 3. §. 6.* Dantur tamen casus, in qvibus etiam qvoad impediendam executionem hîc admittitur appellatio, qvos videsis apud Mevium *d. l.* Ergo & illis casibus rectè decerni *inhibitionem* indubium est. Vid. præjudicium ap. Mev. *d. l. in fin. &* Scaccia *de Appell. qu.* 17. *Lim.* 6. *membr.* 7. *per tot.* Brunn. *ad L. Un. C. Si de moment. poss. n.* 10.

Cessat Inhibitio spoliante à sententia ad restituendum condemnatoria appellante.

Exceptio

§. 17. Infero III. Cessare *inhibitionem* in appellatione interpositâ à sententiâ, concernente ÆDIUM RUINOSARUM REPARATIONEM vulgò in Bau-Sachen; Cum enim ob interesse Reipublicæ, ne derelictis ædibus, aut illis planè dirutis, publicus deformetur urbis aspectus, *L. Prætor.* 20. *§. Hac interdictum* 11. *ff. de N. O. N. L. 2. C. De Ædif. priv.* in hisce causis ægrè admissa appellatio effectum duntaxat sortiatur *devolutivum*, celerisq; desideretur executio, Mev. P. 1. *Dec.* 196. Decretum inhibitionis publicæ omnino utilitati obversaretur. Roding. *in Pand. Camer*, L. 3. *Tit. XI. p. mihi.* 554.

Cessat etiam inhibitio si appelletur à sententia injungente ædium ruinosarum reparationem.

§. 18. Et cum eadem VI. ratio nempe publicæ utilitatis, *pro reparandis aggeribus* militet, in Causis REPARATIONIS AGGERUM

Idem juris est Caussis reparandorum aggerũ;

GERUM, vulgo: in Teich-Sachen appellatione licet ab illis interpositâ, qvi ad eorum refectionem sunt condemnati, eâqve qvoad *effectum devolutivum* admissâ, Reginell *in Tr. de Appell.* §. 2. c. 3. n. 618. non decernitur *inhibitio*, nisi ubi lis reparationem non amplius remoratur, cujus præjudicium videsis ap. Mev. P. 3. Dec. 163. *in fin* Confer. Brunn. *in Proc. Civ.* c. 28 n. 17. Stryk. *in Diss. de Appell. illic.* c. 3. 7.

Cessat inhibitio si appelletur à sententiâ Decimarum solutionem Ecclesiæ faciendam injungente

§. 19. Infero V. Cessare *inhibitionem* si â sententiâ DECIMARUM *solutionem Ecclesiæ faciendam* injungente appelletur: Favor enim piæ caussæ appellationem in Decimarum caussa non admittit, nisi qvoad solum effectum *devolutivum*, ita, ut *Decimis* solutis, ulterior caussæ persecutio demum locum sortiatur: Mev. P. 6. Dec. 394. n. 5. Rebuff. *in Tract. De Decimis quæst. ult.* n. 21.

Neq; locum habet inhibitio in appellatione Salarium pauperi debitum concernente.

§. 20. Idem VI. juris est in appellatione SALARIUM *Pauperi*, proq; mercede servienti debitum, concernente. Cum enim Caussa *salaris* habeatur pro *pia*, Scaccia *De Judic.* c. 5. n. 61 Bencas. *in Tr. De Paupert. ejusq; privileg.* Tom. 18. q. 6. n. 1. inqve illa, ne interim, qvi servit, egere cogatur, appellatio tantum ad *devolutivum* admittatur effectum, Rebuff. *in Tract. De Sent. Provis.* art. 3. Gloss. 7. n. 1. *seqq.* non sine pietatis læsione hic *inhibitio* decerneretur. Mev. P. 8. Dec. 408. *ibiq; præjudicium* Brunn. *in Proc. Civ.* c. 28. n. 17. *ibiq; all.* Hilliger.

Neq; in Appellatione à sententia pro Alimentis lata.

§. 21. Nec aliter VII. se res habet in appellatione à sententiâ pro ALIMENTIS *in futurum*, præprimis *pauperibus* debitis; in qvorum causis, ne interim egeat alimentarius, appellatio itidem tantum *effectum* habet *devolutivum*, præstandis interim appellato alimentis. Coler. De Aliment. c. 15. n. 3. Surdus. De Aliment. Tit. 8. priv. 60. n. 17. Brunnem *in Proc. Civ.* 28. n. 17. *ibiq; all.* Mev 19. Hilliger & Scaccia.

In executivis non decernitur inhibitio, nisi irreparabile immineat damnum.

§. 22. Secundum communem JCtorum ac in Praxi receptam sententiam In EXECUTIVIS Appellationis effectum itidem tantum *Devolutivum* esse, testatur Scaccia de *Appellat.* qu. 17. Limit 10. n. 22. Mev. P. 3. Dec. 107. n. 2. aliiq; Hinc, nisi irreparabile immineat damnum, nec in *Executivis* decerni *inhibitionem* posse, in aprico est.

§. 23. Et

§. 23. Et *ingenere*, cùm in caufis *moram non admittentibus* fed *celeritatem requirentibus*, Mev: P. 3. *Dec.* 163. *n.* 2. nec non *publicam utilitatem* principaliter concernentibus, qvorfum etiam Tributorum & Collectarum cauffa pertinet, Lancellott. *De Attent.* P. 2. c. 2. *n.* 1. *Lim.* 25. Caheran. *Dec.* 88. *per tot* Mev. P. 4. *Dec.* 35. *n.* 6. Brunnem *in Proc. Civ.* c. 28. *n.* 17. Stryk. *De Illic. Appell.* c. 3. §. 7. & ubi ob oppofitam exceptionem non fiftitur executio, non admittatur appellatio qvoad effectum *fufpenfivum*, neqve propitio jure *inbibitionem* in illis poffe decerni, concludo, cum Exc. Mev. P. 4. *Dec.* 166. *n.* 7. & Roding. *in Pand Camer. L.* 3. *Tit. XI. p.* 554.

In caufis moram non admittentibus & publicam utilitatem concernentibus, nec non, ubi per exceptionem fiftitur executio, non decernitur inbibitio.

§. 24. Agmen claudet in hoc capite pro cognofcendâ Judicis competentiâ in caufis appellationum.

REGULA IV. Jn qvibus cauffis admittitur appellatio qvoad utrumq; effectum, in illis etiam rectè decernitur inhibitio. Ratio. Qvia, nifi in hifce caufis decerneretur *inbibitio*, fæpè irreparabile appellanti per judicis à qvo executionem, aut appellati attentatum contingeret præjudicium, cui expedit magis, per *inbibitionis* remedium intacta fervare jura fuâ, qvàm poft vulneratam cauffam, reportatâ licet in Appellationis inftantiâ prioris pronunciati reformatoriâ fententiâ, ferotinum qværere remedium.

REGULA IV

Ratio Regulæ.

§. 25. Hinceqve infero, & in CONCURSU CREDITORUM, aliqvibus Creditorum à Prioritatis fententiâ appellantibus, Mev. P. 1. *Dec.* 210. *per tot.* & in Caufsâ FLUVIORUM. Ruginel. *in Tr. De Appell.* P. 2. c. 3. §. 404. *verb. Flumen.* Mev. P. 7. *Dec.* 301. *n.* 18. cum in utrisqve appellatio effectum *fufpenfivum* fimul ac *Devolutivum* fortiatur, aliisqve non exceptis, rectè à Judice Superiori emanare *Inbibitionem*.

In concurfu Creditorum & Cauffa Fluviorum *rectè decernitur inbibitio.*

§. fin. Et hæc pro temporis atqve inftituti ratione dixiffe fufficiant ratione *Competentiæ judicis inbibentis intuitu cauffarum* In appellationbus *judicialibus*: Cum verò etiam *extrajudicialiter* gravari qvis, obqve tale gravamen rectè appellare poffit, c. 8. *X. De Appell. in* 6. Gail. 1. *obf.* 120. Coronidis loco: *Utrum etiam Inbibitio in* Extrajudicatibus Appellationibus *locum obtineat?* di-

 fpiciam

Quando in Extrajudiciali Appellatione in Camera emanare possit Inhibitio, docetur hoc §. fin.

piciam. Quam qvæstionem Imperator Rudolphus II. in Recessu Imperii de Anno 1594. §. wann aber. 93. ita decidit, ut ante in *Extrajudicialibus appellationibus* non sit decernenda *inhibitio*, quam jurisdictione & appellatione satis fundatâ & justificatâ, lis sit contestata aut adversarius saltem auditus. verb: Also auch in Extrajudicialibus Appellationibus ehe und bevor die Jurisdiction und Appellation gnugsahm fundiret, und justificiret, vor der Krieges befestigung, oder zum wenigsten/ ehe der Jegentheil darüber gehöret/ durchaus keine inhibition erkant werden. Roding. *in Pand in Cam. L. 3. T. 11. p. 551.* Gail. *1. Obs.* 144. *n. 8. & Obs.* 120. Blum. *Proc. Cam. Tit.* 54. §. 25. *ubi & Exceptiones videsis.*

CAPUT. IV.

DE EFFECTIBUS INHIBITIONIS IN CAUSSIS APPELLATIONUM

§. 1.

Ingressus.

Cùm *Judicialis in Causis Appellationum Inhibitio* alium Ratione JUDICIS INHIBITI, alium Ratione JUDICIS INHIBENTIS, alium *Ratione* APPELLANTIS, alium deniqve *Ratione* APPELLATI pariat EFFECTUM, ordine de singulis hisce hoc capite & succinctè acturus sum.

Primus Inhibitionis effectus & quidem ratione Appellantis est, quod ipsi jus suum integrum conservet

§. 2. Quod APPELLANTEM attinet, ejus intuitu id operatur *Inhibitio*, ut faciliorem possit sperare Appellationis exitum, nec metuere habeat necesse, futuram, qvam Appellationis ipsi promittit justitia, sententiæ prioris emendationem, aut plane elusoriam futuram, aut saltem difficiliorem sortituram esse executionis exitum, ligatis, arctiusq; constrictis per emissam â Superiore inhibitionem Judicis â quo, & appellati manibus, ne illas in præjudicium appellantis extendant temerè, dictam á se sententiam exeqvendo, vel appellantem suâ possessione interim spoliando. Vid. Emeric. â Rosbach, *in Proc. judic. Tit. 75. n. 7.* Brunn. *ad L. Unic. ff. Nil innov.*

pend-

pend. appell n 1. & Peretz. *ad C. Tit De Appellat. n.* 44 *jung.* Sebastian Medices *P.* 2 *Reg.* 8. *n* 8. Vital. *Tract. Clausul. Tit. Nil. novand. n.* 13. Conservat enim Appellanti inhibitio jus, qvod habet, suum, in illo statu, in quo fuit, tempore emissionis. Lancellott. *De Attent.* P. 2. *c.* 20 *in Præf. n.* 11. & 12.

§. 3. Ex qvo fluit SECUNDUS *Inhibitionis* EFFECTUS & qvidem tàm ratione JUDICIS, qvàm APPELLATI INHIBITI, scilicet qvod ab omni *innovatione*, & illo, qvod vel in judicis inhibentis contemptum vel appellantis vergere potest præjudicium per emanatam arceantur inhibitionem, & secus facientes ATTENTATUM committant. Vera, P. 1. *Dec.* 224. Carpz. *L.* 3. *Resp.* 108. *n.* 5. Lancellott. *d. l. n.* 223. *ibiq; all.* Mindan, *De Mandat. L.* 1. *c.* 26. *n.* 11. Mandos. *De Inhibit. q.* 112. *n.* 3. Cujus nomine omne illud venit, qvod in præjudicium appellantis, vel ipsius etiam appellationis fit â judice vel parte. Brunnem. *ad L. Un. ff. Nil. innov. appell. pend. n.* 1. Mev. *P.* 4. *Dec.* 301. *n.* 1.

Secundus inhibitionis effectus, & quidem tam ratione Judicis, *quam ap*pellati inhibiti *est, quod pariat Attentatum*

§. 4. Inde ortus TERTIUS Inhibitionis EFFECTUS & quidem ratione JUDICIS INHIBENTIS, est Revocatio omnium illorum, qvæ in præjudicium appellationis & appellati vel á judice à qvo, vel etiam ab appellato gesta sunt, & qvidem *in continenti* & *pendente adhuc appellationis processu* facienda. per c. *Non solum* 7. *verb. quicquid post inhibitionem fuerit innovatum per appellationis judicem ante omnia in statum pristinum reducendum est, De Appell in* 6. junctô Novissimo Imperii Recessu de Anno 1654. §. 59. qvib Und wann jegen die außgelassene Inhibition gehandelt wird/ solches auch Notori, und in continenti zu erweisen wehre/ sollen hinführo auff Begehren des Appellanten alle Mandata de revocandis attentatis, auch Extrajudicialiter erkant/ und solcher punct förderst zur Execution gebracht/ keines weges aber der Supplicant mit seinem Begehren erst zum Gerichtlichen Process verwiesen werden. Mev. *P.* 4. *Dec.* 286. Brunn. *ad L. Un. ff. Nil. innov. app. pen. n.* 14. Mandos. *de Inhibit. q.* 112. *n.* 2. *Decius. Lib.* 1. *Consil.* 103 *in Princ.* Roman, *Consil.* 330. *col.* 2. Alex. *Cons.* 89. *n.* 9. Gail. 1. *Obs.* 146. *n.* 8. *Ubi limitationem videsis*, Peretz. *ad C. Tit. De Appell. n. fin.* Emer. à Ros-

Tertius Inhibitionis Effectus & quidem ratione Judicis inhibentis *est Revocatio Attentatorum.*

Illicitum etiam sæpe id post inhibitionem est, qvod ante illam licebat.

bach. *in Proc. jud. Tit.* 75. *n.* 8. *ibidq; allegat. Ddres.* Omne enim, qvod in præjudicium appellationis post inhibitionem vel à judice à qvo, vel appellato etiam fit, ceu Legis & judicis prohibitioni adversum, est ipso jure nullum. *arg. L.* 5. *C. de Legibus.* Dec. *Consil.* 103. Lancellott. *d. Tr. P.* 2. *c.* 20. *n.* 235. ut ut ante inhibitionem facienti fuerit licitum, Mandos. *De Inhibit. q.* 75. *n.* 8. Cujus rei exemplum

Exemplum.

illud inprimis esse potest, qvod licet judex cum clausula: *Remota appellatione*, datus, parte à sua sententia appellante, non obstante illa appellatione citra attentati vitium ad executionem suæ sententiæ devenire possit *per supra c.* 2. §. 10. *dicta*, id tamen factâ à Superiore inhibitione, amplius ipsi haud liceat Vid. Lancellott. *De Attent. P.* 2. *c.* 20. *Ampl.* 1. *n.* 3. *ibidq; alleg.* Conf. Mindan. *de Mandat. L.* 2. *c.* 26. *n.* 11.

Si notoria sint Attentata, sine speciali Processu sunt revocanda.
Judex hæc etiam ex officio, nemine petente, revocare potest.
Pœna, non obstante inhibitione attentantis, in Camera est certa.
Extra Cameram quænam? Quid si nulla sit inhibitioni inserta?

§. 4. Neqve, si attentata sunt notoria, qvalia habenda, de qvibus judici ex actis, notorium inducentibus, constat, desideratur libellus à conqverente specialis, Gail. 1. *Obs.* 146. *n.* 4. Berlich. *P.* 1. *Dec.* 13. Schwan. *Proc. Cam. L.* 2. *c.* 9. *n.* 2. sed, cum ipso jure sint illicita, nec magis excusationem admittant, qvàm ipsum spolium, unde ad attentata freqvens apud JCtos est argumentum, Mev. *P.* 4. *Dec.* 256. *n.* 3. Oldrad. *Consil.* 199. *n.* 1. *seq.* sine speciali processu adinstar spolii, cujus vice censentur, statim sunt revocanda, parte attentante post inhibitionem non ante audiendâ, qvàm restitutio in priorem statum facta doceatur Mev. *d. l.* Ubi etiam docet, qvia per attentata magis lex & judex, qvam pars læditur, parte etiam non petente, judicem ex officio attentata post inhibitionem revocare posse notoria, jung. Scaccia. *de Appellat qu.* 17. *Limit.* 47. *membr.* 1. *n.* 137. Gail. 1. *obs* 146. *n.* 7. *ubi & præjudicium* Perez. *ad C. Tit. de Appell. n. ult.* Gastei. *in spec. jur. univ. c.* 32. *n.* 88.

Quintus Inhibitionis effectus, & quidem ratione Judicis Inhibentis *est condemnatio in pœnam.*

§. 5. QVARTUS *Inhibitionis* EFFECTUS ratione JUDICIS INHIBENTIS est condemnatio in pœnam. Cum enim per attentata post judicialem factam inhibitionem, authoritas inhibentis non parum lædatur, Gail. 1. *Obs.* 146. *n.* 7. Perez. *in C. Tit. de Appell. n. ult. & pen.* Lancellot. *d. Tr. P.* 2. *c.* 20. *in Præf. qu.* 1. *n.* 10. dum inhibitus prohibitione Superioris posthabitâ, attentando & innovando temerè pergit, contemptum hunc Superior

rior recte pœnali judicio vindicat. *Ddres. ad L. 1. ff. Si quis jus dic. non obtembr.* Lancellot. *d. l. n. 18.* Mandoſ. *de Inhibit. q. 42.* Mindan. *De Mand. d. l. §. 5. n. 11.* jung. Reyger. *in Proc. judic. Disp. XII. Propos 9. Lit. f. ibique citati.* Et hæc pœna ratione *Inhibitionis Cameralis* certa eſt, dum *Simplici Inhibitioni* contraveniens *in 10. marcas puri auri* pro dimidiâ parte Fiſco Cæſareo, pro altera vero dimidia appellanti applicandas condemnatur, tandemque & *arctiori* contumaciter parere detrectans *Banni pœnam* incurrat. *Vid. ſupr. c. 1, § 19.* Sicuti nec hæc res dubii quicquam alit, ubi & extra Cameram inhibitioni certa pœna eſt inſerta; hoc enim caſu juxta vulgatam in foro Praxin, qua de teſtatur Mevius *p. 3. Dec. 66. n. 2.* attentans ad interminatam in Literis inhibitorialibus pœnam tenetur. Mev. *d. l.* Mynſ. *Reſp. 8. Decad. 1. n. 29* Sed nec aliter ſe res habet, ubi citra pœnæ certæ mentionem *ſimpliciter* facta eſt inhibitio, quo caſu pœnâ arbitrariâ Superiorem judicem ſuam tueri poſſe juriſdictionem contra non levem attentantis contemptum recte cum Exc. Mevio. *d. l.* concludit JCtiſſimus Brunnem. *ad L. Un. ff. Nil. innov. opp. pend. n. 17.* Quorſum etiam pertinet, qvod hoc caſu appellatus imprimis condemnari debeat ad reſtitutionem fructuum etiam percipiendorum, refuſionemqve expenſarum, damnorum & intereſſe. *Vid. iidem &* Lancellot. *De Attent. P. 3. c. 31. per tot.*

Quid juris, ſi nulla certa pœna inhibitioni inſerta fuit?

§. 6. Quid verô, ſi appellans poſt attentanta appellati, cum hoc ſuper attentatis tranſegerit, poteritne tamen Judex Appellationis ex officio adhuc contra emiſſam inhibitionem attentantem punire? Et Reſpondetur affirmando. Magis enim iſtiusmodi attenta judicem, quàm partem offendunt, Gail. 1. *Obſ. 176. n. 7.* Et Judicii violant authoritatem, quam vindicare ad Reip. utilitatem, judicantis dignitatem & judicii ſanctitatem pertinet, Oldrad. *Conſil. 206. in pr.* Ut hinc; ſicuti in aliis ad Remp. pertinentibus judex etiam non interpellatus Nobili utitur officio ſuo, ita etiam in puniendis attentatis idem recte adhibeat. Mev. P. 4. *Dec. 222. 4. tot. ibique præjudicium.* Brunnem. *ad L. Un. ff. Nil innov. appell. pend. n. 13.* Lancellott. *de Attent. P. 3. c. 27. n. 7;*

Transactio cum appellante ſuper attentatis, non præjudicat Judici inhibenti ratione pœnæ.

Heres defuncti, cui inhibitio est facta, lite cum ipso contestatâ, in pœnam inhibitionis an possit declarari?

Sententia Negantium & rationes.

Præjudicium.

Sententia & ratio Affirmantiũ.

Præjudicium.

§. fin. Illud ultimo loco non impertinenter hic adhuc quæritur: An heres defuncti, cui inhibitum est, lite cum defuncto jam ante ipsius mortem contestatâ, in pœnam declarari possit inhibitionis, contra quam defunctus aliqvid attentavit? Negat id Blumius *in Proc. Camer. Tit. 54. §. 9.* ex hac ratione, qvod is, qui contra inhibitionem venit, judicium subeat publicum, seu publicum committat crimen, in quo etiam lite contestatâ, morte accusati extingui pœnam non tantum corporalem, sed pecuniariam etiam, cum inibi allegato *Joh. Fabro. ad §. Non omnes J. de Perpet. & tempor. act.* statuit. Conferatur omnino Carpz. *L. 3. Resp. 38. n. 32. per L. Defuncto. 6. ff. De Publ. judic.* Gomez *Var. Resol. Tom. 5. c. 1. n. 81.* Mynf. *Cent. 1. obs. 98.* hancque sententiam suam confirmat exemplo Guilimi Duscis Juliacensis, â pœna inhibitionis, in quam Pater ipsius inciderat, 20. Julii Anno 1551. in Camera absoluti: Dubitari verò hac de sententia non sine ratione potest propter verba finalia *L. 20. ff. De Accusat.* & illa, quæ in terminis fusius exponit Mevius. P. 5 *Dec. mihi 392. n. 8.* eò, quod in nostro tantum agatur casu ad declarationem, reum in pœnam ipso jure per attentata sua, mandatis inhibitorialibus pœnalibus contraria, incidisse, cum jam condemnatus sit ipsis mandatis inhibitorialibus, dum ipsis adversa facit inhibitus. Vid. Mev. *d. l. ibique præjudicium* & Brunnem. *ad L. 20. ff. De Accusat. in fin.*

CAPUT. V.
De
CONTRARIIS INHIBITIONIS IN CAUSSIS APPELLATIONUM.

§. 1.

Ingressus

VIsis hactenus *Consentaneis* Inhibitionum in Causis Appellationum, jam ad *Dissentanea* progredior, paucis adhuc hoc *Capite V.* lustraturus MODOS, *quibus decreta iterum exspirat judicialis Inhibitio.* Fit autem hoc tribus potissi-

potissimum modis (1.) Per EXPRESSAM judicis inhibentis revocationem seu. CASSATIONEM (2) per FINALEM CAUSSÆ DECISIONEM, (3) Per APPELLATIONIS DESERTIONEM. Mindan *de Mandat. Lib.* 2. *c.* 26. §.7. Blum. *in Processʃ. Cam. Tit.* 54. *§. fin.*

Tribus modis exspirat Inhibitio, qui hic recensentur.

§ 2. Per CASSATIONEM INHIBITIONIS exspirare decretam Inhibitionem eò minus dubii est, quò certius, ejus esse revocare, cujus est decernere. Hinc, si per sub & obreptionem inhibitio impetrata, aut alia justa subfuerit revocationis caussa, judex Superior per Rescriptum Cassatorium rectè iterum revocat decretam ante inhibitionem, Cujus revocationis hic est effectus, qvod post illam gesta non sint attenta: Cessante enim per revocationem inhibitione, tanquam attentatorum caussa, cessabunt etiam attentata, tanquam effectus inhibitionis. Lancellott. P. 2. *c.* 2. *de Attent. Limit.* 2. *n.* 1. *seq. ibiq; all.* & Blum. *cum* Mindano *d. ll.*; Mandos. *de Inhibit* q. 41. *n.* 5.

Primus Modus est Cassatio Rescripti Inhibitorii.

Effectus Cassationis

§. 3. Per FINALEM CAUSSÆ DECISIONEM exspirat tunc Inhibitio, si judex appellationis, malè appellatum, benè verò in primâ instantiâ judicatum esse, pronunciaverit, vulgo: Daß wol / gesprochen und übel appelliret sey / dannenhero die Sache ad Judicem a qvo zur execution remittiret werde. Qvia enim tunc redit ad judicem *à quo* suspensa per interpositam appellationem & emanatam inhibitionem, dictam à se sententiam exeqvendi facultas, cessante appellatione, cessabit utiqve etiam ejus conseqvens, puta inhibitio. *arg. c.* 60. *X. De appell.* Mindan. *d. Tr. L.* 2. *c.* 26 §. 7. *n.* 19. Blum. *d. l.* Reyger *in Proc. Jud. Disp. XI. Posit.* 23. *Lit.* C. Mandos. qvæst. 39. *ibiq; alleg.* Covarruv. & Rota.

Secundus Modus est Finalis caussæ Decisio, *confirmatâ priori sententiâ & ad judicem à quo ad exequendum remissâ.*

Ratio.

§. 4. Per DESERTIONEM APPELLATIONIS tandem exspirare etiam Inhibitionem ex eodem fluit principio, qvia desertâ appellatione, Judex *à quo* per hanc suspensam recipit facultatem exeqvendi dictam à se sententiam, ut ita sublatâ inhibitionis caussa, ipsa etiam cessare debeat inhibitio. Mandos. *d. Tr. c.* 26. *L.* 2. § 7. *n.* 17. *ibiq; alleg.* Bartol. & Herculan. *jung.* Reyger. *d. Tract. & loc. Lit.* P *ibique allegata.* Unde sequitur; Si appellans appellatum pendente

Tertius Modus est Appellationis Desertio.

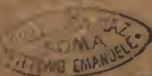
Ratio.

Appellante ipso attentante, judex a quo, non obstante inhibitione, sententiam exequi posse.

Ratio 1. dente appellationis processu sua spoliaverit possessione, ipsum censeri deseruisse appellationem, eidemque tacitè renunciasse (1.) Quia actus litis pendentiæ contrarius tacitam inducit renunciationem. Ratio. 2. (2.) Juris beneficio indignus videtur, qui propriâ sibi jus dicens authoritate, in legem 7. C. Unde vi, delinquit. *arg. L. auxilium 37. ff. De Minor.* & (3.) Quia attentando ipsemet appellans, tanquam Ratio. 3. sibi contrarius, secundum tritum sermone proverbium: Wehr will rechten/ kan nicht fechten/ non censetur detulisse propriæ appellationi. *arg. c. 42. X. De Appellat.* Vid. Blum. *in Proc. Cam. Tit. 53. n. 23. & Tit. 55. n. 7.* Gail. 1: *O.* 146. *n.* 15. Mynſ. 2 *Obſ. 50.* Hillig *in Donell. L 28. c. 9. Lit. A.* Brunnem. *ad L. Un. ff. Nil. innov. app. pend. n. 3.* Idem & in aliis deserendi appellationem modis, de quibus consuli potest inter alios Blumius, *toto Titulo. 55. in Proc. Com.* juris. est.

Quæstio deseritur appellatio, toties inhibitio exspirat. Appellatio pro deserta non habetur, licet appellans intra præfixum sibi à judice à quo terminum, inhibitionem à Superiore non impetraverit.

§. fin. An verò pro deserta etiam tunc habeatur, appellatio, si appellans intra terminum sibi â judice *à quo* ad introducendam apud Judicem *ad quem* coram se interpositam appellationem, deque illa sibi fidem per insinuationem impetratæ inhibitionis faciendam, præfixum, inhibitionem impetrare non potuerit, non ineptè coronidis loco quæritur? Negativam rectè tuetur Carpzovius *L. 3. Resp. 117.* ex sequentibus rationibus (1.) Quia ipsa inhibitio non est de formalibus appellationis. Gail. 1. *O.* 144. *n.* 2. ut proinde durum nimis foret, ob non impetratam & insinuatam inhibitionem, appellationem pro desertâ haberi. (2.) Quia nullibi in jure hoc casu invenitur pœna desertæ appellationis statuta, Bald. *ad L. Process. 5. C. De Appellat.* Pœna autem privationis juris nunquam aliter locum habet, quam ubi expressâ Lege introducta est. *Nov. 115. c. 3. Nov. 2. c. 3.* Menoch. *de A. J. Q. L. 3. Caſ. 276. n.* 1. Hartm. Pistor. L. 1. *q.* 15. *n.* 19. Et huic qvoque sententiæ adstipulatur Richter. P. 3. *Dec.* 124. *n.* 14.

TANTUM!

SOLI DEO GLORIA.